

35783

I

mos.

egnicæ-

teris, ex... vosque
imprimis amantissimi Patro-
ni mei NN. vestrâ me tutelâ
circumvallate, ut non acce-
dat ad me malum, & fla-
gellum non appropinquet
tabernaculo meo.

*Refert Surius 16. Nov. S.
Edmundum edoctum à JESU-
lo, ut literas illas tituli S.
Crucis J. N. R. J. quotidie
fronti suæ imprimeret; idque
illi, & omnibus qui idem fece-
runt, magno adversus mortē
repentinam præsidio futurum
Id tu quolibet manē & vespere
facias, dicendo:*

JE-

Post Sacr: Mssæ. 45

*agonizanti tot Sanctos submit-
tam, ad solatium & tutelam,
quot sua vitâ Missas audive-
rit. P. Leopoldus Mancin.
Soc. JESU de Sacrif: Missæ,
in Conclus: Opusc.*

ORATIONES JACULATORIÆ

*Quas vel ad scholas, vel è
scholis eundo, vel alio tempore,
quo aliàs vel tempus ludendo,
garriendo, vel aliter otiosè cō-
sumeres, recitare poteris, vel
in Rosario, vel in digitis, vel
denique sæpissimè repetere.*

1. Propter te mi JESU, amore
tui DEUS!

2. Gloria Patri & Filio, &c.

3. Ignem sui amoris accendat DEUS in cordibus nostris.
 4. Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina,
 5. In manus tuas Domine commendo spiritum meum
 6. Qui plasmasti me, misereere mei.
 7. Deus propitius esto mihi peccatori. X.
 8. Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.
- (Pro Fidelibus defunctis,)*
9. Fiat voluntas tua JESU, sicut in cœlo & in terra, Amen.

^{14. V. 86}
PALÆSTRA

PIETATIS,

CONTINENS.

Documenta sanctè vi-
vendi & moriendi.

ATHLETIS
MARIANIS

In Sodalitate Imma-
culatè Conceptæ.

VIRGINIS DEIPARÆ.

Ad Collegium Posnaniense Soc: JESU.

A P E R T A

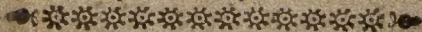
Opera

R. P. JOANNIS MORAWSKI

Ejusdem Societatis Sacerdotis

ANNO DEI HOMINIS 1685.

Superiorum permisso.

CALISSII

Typis Collegij Societatis JESU.

*proflatus Soc: Jesu ad
M. Math. Cracoviz*

Nos verò, ad maiorem vo-
cati vitam, ad excellen-
tius fastigium ascendimus, &
in maioribus exercemur.

PALÆSTRIS
S. CHRYSOSTOM.

Tom: 8.

APPROBATIO
IMPRIMATUR.

Posnaniæ 8. 20. Sept. 1676.

ALBERTUS DOBRZELEWSKI,
Officialis Posnan: Generalis.

35

C A P V T I.

Proponuntur quædam Principia Sanctè vivendi.

I.

*Semel Factum, Dictum, cogitatum,
æternum est.*

Xplico Athleta
Mariane, fecisti
aliquem amore
Dei actum heroi-
cum? Vidit illum
Deus, qui omnia
videt; & quia im-
mutabilis est, scripsit illum in memo-
ria sua immutabili, *Nunquam deinceps
delendum*: Ergo tu quoq; in cœlo De-
um videndo, leges istum actum tuum

A 2

heroi-

heroicum, totâ æternitate in memoria Dei descriptum, atq; de ipso Deo Tuo, & Sanctis omnibus tota æternitate gaudebis. Peccasti? Vidit Deus, hoc infelix tuum peccatum in tali momento, in tali loco, commissum, illudq; scripsit indelebiliter, ut ait Augustinus, *in Legibus æternis & in mentibus Angelorum*, ac de illo tota æternitate displicentiam habebit. Ergo, Tu quoq; in cœlo quamvis beatus, hoc tuum peccatum, tota æternitate leges, scriptum in legibus æternis, atq; illud tota æternitate detestaberis: & sicut fieri non potest, tota æternitate, ut quod semel fuit, non fuerit: ita tota æternitate fieri non potest, ut quod semel cogitasti, dixisti, fecisti, à te cogitatum, dictum, factum non fuerit. Adhucne igitur, nullius momenti putabis, momentum tuæ actionis sive bonæ sive malæ, quod immenso æternitatis pondere appretiandum est? adhuc in verbis tuis, cogitationibus, & operibus, non vereberis censuram legum æternarum? Non contendes totus, pertu-

P R I M U M

as omnes singulas cogitationes, verba & facta, ut in memoria æterna se justus.

I.

*Prestas millies mori. quàm
semel peccare.*

ITa verissimè sensit noster Polonus Angelus, Sanctus Casimirus. Vis enim scire, quid sit peccatum mortale? est imprimis cum recta ratione difformitas, tam deformis, ut, pro nullo bono consequendo, etiam pro mille mundis lucrandis, prudenter eligi possit: tam probrosa Creaturæ rationali: ut meritò dixerit S. Anselmus, malle se ire ad infernum cum innocentia, quàm ad cælum cum peccato mortali. Est illa infelix conversio, qua homo, ex amico Dei, fit inimicus; ex filio Dei, filius Diaboli; ex hærede Regni Cœlorum, inferni mancipium. Est Rebello creaturæ contra supremum Principem, & cum hoste ipsius Diabolo conjuratio. Est contemptus voluntatis Divinæ,

A;

inf-

4
in finito honore & amore dignissimæ
propter bonum nostrum prohiben-
tis aliquid, & ipsum contemptum su-
um videntis. Est, ut ait Apostolus
Conculcatio filij Dei, obstruentis no-
bis suâ gratiâ viam ad peccatum. Est
prælatio non Barabbæ, sed Diaboli,
ejusque voluntatis, supra Christum
ejusque præceptum. Est sanguinis
Christi ad instar rei immundæ repu-
tatio, quâ peccans projicit animam
tinctam sanguine Christi, in cœnum
peccati. Est in voto Deicidium, quo,
ut ait Sanctus Bernardus, homo pec-
cando vult interimere aut Sapienti-
am Dei; volendo ne suum peccatum
videat; aut justiciam, volendo ne
puniat; aut omnipotentiam, volen-
do ne possit punire, adeoque vult in-
terimere Deum, qui sine Sapiencia,
Iusticia, Omnipotentia, vivere non
potest. O scelus horrendum! Præ-
terea peccatum mortale est illa foedi-
tas, cujus una guttula, id est una co-
gitatio superba, nobilissimam & pul-
cherrimam creaturam Angelicam,
tam turpem, tamque detestabilem fe-
cit;

cit; qualis est Diabolus. Est illa animæ macula, quæ per; viam satisfactionis, nullo lacrymarum oceano, tota æternitate, ex oculis pænitentibus profluentium, nullo sanguine Martyrum, quamvis numero infinitorum, deleri potest, nisi sanguine filij Dei. Est tam invisa Divinis oculis turpitudine, ut illa infinita bonitas nihil eorum odio habens, quæ fecit, tamen ad iniquitatem cum majori horrore respiciat, quàm ad canem foetidum, & vermicibus scatentem; usque adeo: ut (quod considerat Blosius) si in purissima Matre Fili Dei, quàm supra omnem aliam puram creaturâ diligit, vel unam peccati mortalis deprehenderet labem, illicò illam cœlo deturbaret, ac in præcipitium inferni detruderet. Denique est illa animæ labes, quam æternæ inferorum flammæ (Ah quam atroces!) nunquam tot millionibus annorum excoquere poterunt; quæ tantam Deo displicentiam movet, ut nullam in suis suavissimis visceribus compassionem habeat, videndo creaturam suam perpetuis incendiis, sine fine torqueri,

cum nos unum canem in igne ardentem, ne quidem per unum quadrantē sine sensu doloris aspicere possimus. Tanta est malitia peccati Mortalis, ut, si ita loqui fas est, omnem quodammodo tollat compassionem ex dulcissimo Dei corde. Quæ cum ita sint, quomodo tantum malum, vel per unum diem in anima tua sustines? Cum pejus sit, unum peccatum mortale habere in anima, quam omnes inferni Dæmones in corpore, ut docet Chrysost. hom. 30. ad popul. Basil. hom. 13. ad Baptis. & idē peccans a Deo Patre coram S. Catharina Senensi appellatur, Dæmon incarnatus. Qua audacia hac nocte in peccato mortali quiescere præsumis, qua fortē dæmones repetent à te animam tuam? cur tam facile; Tam frequenter peccas & quidem non in absentia, sed in facie Dei, omnia videntis; Dei, qui tibi nihil mali fecit, sed potius te tot bonis cumulavit: Dei, in quo sunt infinita motiva, amoris, qui te dum peccas, in eodem instanti præcipitare, in infernum potest. Et peccas abutendo ejus concursu, aliisque cujus beneficiis contra ipsum

P R I M U M

ipsum ; peccas non ut placeas alteri Deo, sed ut placeas Diabolo ; peccas non ut acquiras aliquod, Regnum temporale, sed ut amittas æternum. Si belua, si Ethnicus, si Diabolus esses, forte aliquam excusationem posses prætere-
dere, nunc verò cum credas, filium Dei pro te mortuum esse, ne illum offen-
das, cum te Deus tot minis à peccato deterreat, tot beneficiis ad se alliciat, ah quid ei judicanti respondebis ? Hæu miserere animæ tuæ ? Quid enim in te peccavit anima tua ; Egeitatem fugis, quæ te divitiis privat, & non fugis pec-
catum, quod te privat gratia Dei, Vir-
tutibus infusis, omnibus meritis per tot annos, congregatis ; ut si infinitos gradus gratiæ haberes, si merita nume-
ro infinita, omnibus te in uno instanti, privaret : Horres mortem, quæ te pri-
vat vitâ temporali ærumnosâ, & non horres peccatum, quod te privat jure ad vitam felicem, interminabilem ? De-
mum febriculæ ardores, uno die pati non potes ; nec digitum igni admotum per aliquot momenta sustines ; & toti-
us peccando, resolvīs te, ad habitandū

C A P U T

in ardoribus sempiternis, in igne devorante? Et quid si hoc peccatū quod committere vis, erit ultimum complementum mensuræ, quam tuis peccatis designavit Divina providentia? Quid si post hoc peccatum te projiciet in æternum à facie sua Deus, nec tibi gratiam efficacem ad pœnitentiam largietur.

III.

*Nihil est certius morte, nihil incertius
horâ mortis.*

Immobile statutum est, omnibus hominibus semel mori. Quotquot fuerunt ante te homines, & quotquot te sequentur, aut mortui sunt, aut morientur: tu quoq; migrabis hinc omnino, nec semper, nec diu manebis hic, nec usquam, supra terram: sed vel infra terram, vel in cœlo, brevi manendum tibi est, & semper manendū. Quid curas unius diei hospitium? quid amicos nonnisi hodiernos? nec ultra crastinos? hodie sunt, cras tecum non erunt. Nec tibi per longum iter æternitatis

P R I M U M

tatis comites erunt. Brevi te deseret ista formæ venustas, deserent divitiæ, voluptates, honores, deseret mundus. Sola te virtus sequetur: *Solus JESUS omnibus recedentibus non recedet.* Omnia fucum nobis faciunt, dum vivimus, viventibus pretiosa, vilia morientibus. Heu quantam illorum vanitatem, Cereus lustralis ad vesperam mortis deteget! sed serum erit tunc aperire oculos, cum in morte claudentur. Quod tunc te egisse optabis, nunc age. Punctum quod vis, forte ultimum est, & ut ait Tertulianus, *Christiano crastinum non est.* Vis mortem Sanctorum pretiosam: times mortem peccatorum pessimam? fuge vitam peccatorum. *Et quia nescis ubi & quando te mors expectet, tu illam semper & ubique expecta.*

I V.

*Momentaneum quod delectat, æternum
quod cruciat. S. Greg.*

O Voces horrendas! *Æternum, Nunquam, Semper.* Ah semper! quod finietur nunquam. Ah nunquam! quod

durabile semper. Ah æternum ! quod nunquam finietur , quod semper durabit. Vis nosse quid sit Æternitas ? Est Circulus, cujus initium semper est, medium & finis nunquam. Est rota, quæ semper volvitur , quiescit nunquam. Est orbis, qui tibi desinit, incipit, & incipiendo nunquam desinit. Deme æternitati mille annos , deme mille milia annorum, deme tot seculorum miliones , quot stellas numerat cœlum , quot atomos aër , quot guttas oceanus, nec unicum momentum æternitati detraxisti ; tam enim manebit infinita, quam ante fuit, manebitq; tam diu quâ diu Deus perseverabit esse Deus. Hæc ergo æternitas infelix, tam animi quam corporis, cruciatibus plena, unius momentaneæ delectationis pœna est. O Deus, ergo ne unius diei febricula molestâ nobis est ? si tibi eodem in molli lecto, inter morsum pulicum per unam noctem decumbere, durum est, digitû ardenti candelæ admotum , unicâ horâ tenere, intolerabile : Ah quid, semper, & æternum à visione Dei exulare, igne atrocissimo uri, die noctuque median
inter

inter caliginem, fumum ac sulfur versari, excruciari modis omnibus, sine ullo solatij levamento, inter ejulatus lamentabiles, ac rugitus damnatorum, in contubernio Dæmonum vivere, desperatione rumpi & rabie nunquam lenienda, sicq; vivere æternum moriendo, & mori æternū vivendo? Ô æternitas! Utinam frequentius menti nostræ occurrere, quam nobis amaras redderes mundi omnes voluptates.

V.

Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Mat. 16.

TAnti æstimat animam nostram, omnia pōderans in mensura & pondere æquissima Dei Sapiencia incarnata, ut ipsius judicio totum lucrū, quod ex orbe universo colligi potest, nullius momenti præ anima nostra sit, & prorsus nihil sit. Iniquus emptor Diabolus est, qui pro anima Regna omnia mundi offerens dicit: *Hac omnia tibi dabo, si*
cadens

cadens adoraveris me. Majori illam pretio emit, Sapientissimus negotiator Christus, quia infinito Thesauro sui sanguinis ac meritorum redemit, usque ad extremam paupertatem usq; sui exinanitionem, amore animæ nostræ redactus. Ego ne igitur tam stultus mercator sim, qui animā meam non pro regnis omnibus mundi, sed pro momentanea voluptate, pro evanido honoris fumo, Diabolo æternum vendam! Heu quantum damnum animæ unicæ, animæ æternæ detrimentum! Si una manus privatus fuero, altera uti potero; si uno pede mutilatus fuero, alter manebit residuus; si aurem dextram amiserō, supererit sinistra; si unus oculus deficiet, alter erit solatio. At animam habeo duntaxat unicam & æternam, quam si semel amiserō, jam nulla est reliqua. Una est, quæ pro centenis mihi esse debet & millenis, hanc si perdo, perdidit æternum; si lucrō, pariter æternum lucratus sum; hanc ubi salvam fecerō, jam quod me tuam non habeo æternum, ubi semel perdidit, neq; quod sperare superest æternum, quia unica est, æterna est.

V I.

*Bonum Gratiæ unius, est majus: quam
totius naturæ universi. S. Tho. 1.*

2. q. 113. art. 2. ad 2.

AUrum tibi placet, gemmas quæris,
& colligis o homo? quid si hoc
momento mundum aureum & gemme-
um, quid si mille & plus quam mille
mundos aureos & gemmeos tibi statu-
am facile comparandos? en unicus San-
ctificantis Gratiæ gradus, bonum toti-
us naturæ universæ adeoq; mille mun-
dos aureos & gemmeos pretio superat.
Et quidni superet? qui infinito pretio
meritorum Christi emptus est: quo,
Regnum Cœlorum & immensa æterni-
tatis beatæ gloria condignè emitur.
Quæris jam, quò pretio hanc gemmam
sic pretiosam emas? Sacramentorum
Pœnitentiæ, & Eucharistiæ frequens ac
dignus usus, charitatis opera, unica sã-
cta cogitatio, unicus bonæ voluntatis
actus, pretia sunt, quibus gemma hæc
inæstimabilis comparatur. O! quot
The-

Thesauros plusquam aureos, plusquam gemmeos colligeres vel per unum diem; si talibus actibus, cogitationibus, operibus totū diem impenderes? Quot tibi pereunt tam pretiosa lucra, cum sine bonis actibus pereunt dies? Ergo hic te decet maxime avarum esse, unicam æstima & cura Dei gratiam, & non unicam: quia præ omnibus aliis bonis creatis quærendam; non unicam, quia per plurimos gradus continuo augendam, ut dicere possis ignito S. IGNATII corde: *Amorem tuum Domine cum Gratia tua mihi dones, & dives sum satis, nec ultra quidquam posco.*

VIII.

Servire Deo, regnare est.

NON est tam abjecta servitus Dei, quam exterius apparet. Omnes servi Dei Reges sunt, quia sibi suisque passionibus dominantur Reges sunt, quia intra illos est Regnum Dei, illa scilicet pax conscientie, illud gaudium Spiritus sancti ineffabile. Reges sunt, quia juxta Christi promissionem
ipsorum.

ipsorum est Regnum cœlorum. Reges sunt, quia simul amici & filij Regis Regum. O beatam servitutem cunctis Regum soliis altiore! Sensere hoc magni imperatores, Reges & Principes, qui ut Deo perfectius servirent, sceptrâ, purpurâ, & diademata cum vita Religiosa commutarunt. Tales fuerunt, ut refert Hieronymus Platus de Bono statu Relig. lib. 2. cap. 26. Imperatores in oriente Anastasius, Theodosius, Michael uterque; In occidente Lotharius & Hugo: tales, è Regibus in Italia Rachisius & Pipinus; in Hispania Veremundus, Ramirus; in Anglia Sigebertus, Elteredus, Harredus; in Germania Carolomanus & alij. Regum ac Imperatorum filios, Duces ac Principes inferiores, quis numeret? Sufficiat referre dictum B. Aloysij, qui spreto Castellionis Marchionatu, Societatem JESU, è consilio Dei Matris ingressus, tanti fecit abjectum esse in Domo Dei, ut Generali mutio Vitellesco, (quod ipse postea in publica exhortatione retulit,) palam dixerit: *Si per unum tantum momentum ex Societate JESU esse debuissem*

buissem, & per inferni pœnas me pervenire oportuisset, elegissem, illas, Pater, ut in Societate essem. At enim servitus Dei suis non caret laboribus ac molestiis? Ita est. Sed quænam mundi servitus illis caret? Quæ rosa sine spinis, quæ sine conchis gemma? Quot incommodis, quot laboribus fatigantur servi mundi, ut famam, ut honorem, ut gratiâ Principis, lucrentur? Et hoc ipsum quàm fragile bonum est, quàm incertum? Ergo pro amicitia Dei, tam certa, pro honoribus, pro divitiis tota æternitate mansuris, longe minora pati grave erit? Et verò quam parum est, quod à nobis in obsequiis suis exigit Deus. Parum omnino comparatione tanti præmij, quantum est æternæ gloriæ pondus. Parum ratione brevis temporis, quo laborandum & patiendum est. Parum comparatione eorum, quæ Sancti pro Deo tolerabant. Parum comparatione eorum, quæ pro nobis Dei Filius fecit & passus est. Parum ratione dignitatis Dei infinitæ. Parum, comparatione suppliciorum, quæ promeruimus. Parum denique quia omnes in obsequio mole.

molestias & labores, dulces facit suis solatiis, suo amore Deus, ut ipse sit exaltans jugum supra cervices nostras, dicatque merito : *Jugum meum suave est, & onus meum leve.*

VIII.

Sine causa Christianus sum, si Christum non sequor. S. Bernard.

NULLI aliud est vita Christiani, quàm imitatio vitæ Christi. Aut Baptismi Character eradendus est, & fides in Christum ejuranda ; aut juxta vitæ Christi Ideam vivendum est Christiano. Quantus pudor est, credere Christo dicenti, Beatos esse pauperes, Beatos qui lugent, & tamen divitias sectari, quærere voluptates ! Quam probrosa contradictio ! Adorare Christum pauperem, contemptum, Crucifixum ; & paupertatem Christi fugere, detestari contemptum, Crucem horre-re ! Quanta indignitas. Dominum esse Pauperem, servum divitem ; Dominum omnia incommoda pati, servum deli-

delitiis abundare? Itanè vestis attacta Christi consecrata ac dignificata est; & paupertas nostra dolor, ignominia, quæ Christus pariter assumpsit, ipsam Christi assumptione Christiano dignificata non erunt? At pudeat *Serbum esse majorem Domino suo* pudeat *sub spinoso capite, membrum esse delicatum*. Efige quod vis. Christiane: vel te errare fatearis, qui opposita omnia ambis. At Christum Dei sapientiam, errare impossibile est; tu igitur infelix erras, si divitias, si voluptates, si honores, cum salutis dispendio quæris.

I X.

Aut pati aut mori

Effatum est Sanctæ Tereffiæ verissimum, & Divinæ Sapientiæ arcana. Ita est, quamdiu vivimus, tamdiu restat pati. Multa bona agere, & multa mala pati, Christianorum est, ait Bernardus. Sepivit Deus omnes semitas nostras spinis & crucibus: Si quis ab una declinare velit, incidit in aliam, quia ob ipsam fugam Crucis, novæ noxæ de-

æ debitam. Quid frustra Crucem fugis, quum vitare non potes? In cœlo nihil nisi bonum est: in inferno, nihil nisi malum; terra, quæ media est, utrumque extremum participat. Quid Crucem fugis, quam Christus suo contactu dignificavit? Crux latronibus fit infame patibulum, tibi Christiane est Scala ad cælum. Hac itur ad Astra: hæc Christus, hæc omnes cælites intrarunt in gloriam suam. Quàm pulchrum Cœlo spectaculum est, Christianum, Christi confixum esse Cruci! Quantum gaudium, Christum socium habere dolorum! Quid dulcius calice Passionis, quem cor divinum, suis implet placitis, velut placidissimis liquoribus, quem, manus piissimi Patris porrigit, quem os Christi prægustavit. Bibe igitur, tam præclarum calicem sitibundus, ut generosos ac Filio Dei dignos imbibas spiritus, & bibendo ingemina cum Sancta Teresfia: *Aut pati aut mori.* Quin potius dic cum S. Magdalena de Pazzis: *Pati non mori.* Aut exclama cum Indiarum Apostolo Xaverio: *Amplius Domine, amplius cruciari.* Nempe
pati

pati, est, *Omne gaudium*, ut ait Iacobus Apostolus. Stare ad Crucem Christi cū MARIA, est illud unum necessarium: *Maria optimam partem elegit*, ut agebat P. Vincentius Caraffa VII. Generalis Soc: JESU *Pati amando, & amare patiando, est compendium perfectionis*, ut dicebat idem. *Ire ad cœlum patiando, est ire per Portam*, ut dicebat P. Balth. Alvarez Soc: JESU. *Dolores pro amore Christi tolerati, sunt mensura itineris sursum, quam oportet esse consertam & coagitatam*, ut dicebat P. Franciscus Piccolomineus VIII. Generalis Societatis JESU,

X.

Omnis ponderatio non est digna Continentis animæ. Eccl. 26.

Quam pretiosa est castitas, Virtus Angelica! *Hæc incorruptio, nos mortales facit proximos, non modo Angelis, sed ipsi etiam Deo. Hanc tanti fecit Christus, ut Matrem nonnisi Virginem elegerit, ipse Virgo & Joannem Apostolum propter Virginitatem, in suo pectore,*

pectore, tanquam gemmam pretiosam
reposuerit, eumque moriens loco sui
in terris, Filium MAR'Æ reliquerit.
Hanc ita amavit Virgo Mater prima
hujus virtutis in terris fundatrix, luc
Angelo maternitatem Dei offerenti,
palam testata sit: *Quomodo fiet istud, quo-
niam virum non cognosco?* Præmium
Virginittis quàm sublimè! Supra
montem Sion, id est, in sublimi gloria
perennare, sequi agnum quocunque
jerit, cantico ab aliis inimitabili, cor
Dei, B. Virginis, totâ æternitate exhi-
larare, speciali laureola in cœlo orna-
ri, Virginittis stipendium est. Quanti
igitur hanc virtutem æstimare, quan-
tum pro ejus integritate dimicare de-
bes, si Christo, si ejus Matri placere de-
sideras, Athleta Mariane? Linguam si-
bi præcidit, & cruentam in os Fœminæ
impudicæ expuit Martyr Nicetas, ut
castitatem defenderet, tu saltem lin-
guam cohibe, ne, quæ toties, Sangu-
ne Christi in sacra communione conse-
cratur, verbo aliquo impuro pollua-
tur. Nobiles Christianæ Amazones,
aliæ oculos sibi eruerunt, aliæ se ipsas
præ-

præcipitarunt è montibus, ne Virginitatem læderent: tu saltem oculos averte, ne videant vanitatem. Benedictus, pro conservanda castitate, se nudum in vepris cruentavit: Franciscus in nivibus volutatus est: Xaverius ad sanguinis è naribus profluvium, uni somnio impuro restitit. Tu nondum durius carnem rebellem tractasti, *nondum au sanguinem restitisti.* Ergo nunc statue, omni diligentia, thesaurum tam pretiosum servare, quem si semel amiseris, nunquam tota æternitate recuperabis.

X I.

*Quidm sordet mihi terra, dum
cælum aspicio!*

VOX erat S. P. Nostri IGNATII ad Cælum aspirantis. Et quidni sordet terra, tot plena peccatorum factoribus? Quidni sordet, quæ stabulum est peccatorum? Patria nostra est cælum. Ibi Patrem Deum habemus: ibi *Nos, magnus charorum numerus exspectat.* Bona terrena, quibus hic paucimur.

mur, filiquæ sunt porcorum, quæ appetitum nostrum infiniti boni capacitatem non expleant, sed continuant. Ad majora, ad altiora bona creati sumus: ergo ad illa properemus. *Ad celum, Ad celum. Ibi nostra fixa sunt corda; ubi vera sunt gaudia, quia pura, æterna.* Amemus vitam, sed amemus æternam: Quæramus civitatem, sed semper mansuras: optemus voluptates, sed sine felle, sine absinthio, perennes: Ambiamus honores sed apud Deum nunquam perituros. O nos Veteranos, si stabulum amamus præ palatio auxilium præ Patria, lutum præ auro. *Quanta Phrenesis est, cogitare parum de magno, & cogitare multum de parvo: brevi tempore curam longissimæ æternitati brevem curam impendere! Quanta insania: nolle perdere parum ut multum lucreris: nolle dare mortem pro vita, terram pro Cælo, tempus pro æternitate; nihil pro bonorum omnium aggregatione.*

XII.

DEVS mihi sufficit.

Quid appeto? Quid appetendo quaero, & satiari in appetendo nequeo?

B

Bo.

Bonum est quod appeto, bonum quæro, sed nullum bonum creatum, quo satier, invenio. Ubi es ô bonum meum sufficiens; quæro te intra divitias sæculi, sed non invenio: quid enim sunt illæ, nisi mera delitia, figura transiens & somnium? quo *cum dormierint viri ditiarum, nihil invenient in manibus suis.* Imò spinæ sunt, quæ sua solitudine pungunt animam & cruentant. At neque inter carnis delicias, bonum sufficiens reperio: quantum enim gaudium peccatoris! *ad instar puncti est, gutta mellis, in Oceano fellis & absinthij.* Quid frustra & inter mundi honores, & inter favores mortalium exquiro bonum? quantæ indigentia latent sub larva honoris? quantæ fallaciæ favores Principum Valete bona non bona, boni indiga, non sine malo bona, quia defectuosa & defectibilia. Solus bonum meum est, qui purum bonum est, qui omne bonum est, qui fons omnium bonorum est indefectibilis, & origo Deus meus *Et omnia. Nimum avarus est, cui Deus non sufficit.* Quod enim bonum est, quod in Deo cum infinito excessu
non

non contineatur? aut quod bonum est, cum quo Deus melior sit, quàm sine illo, qui infinitum bonum est? Igitur si amore careo & laude apud homines, sufficit mihi Deo placere, sufficit laudem apud Deum habere. Si careo divitiis, nimis dives sum, cùm jus ad Deum possidendum habeo. *Quidquid mihi dare vult Dominus meus, præter se ipsum, dulce mihi non est; auferat totum, & se mihi det.* Ipse totus mihi sufficit, Deus meus & omnia.

C A P U T I I.

Remedia.

Ad fugienda & extirpanda vitia.

JACTIS breviter, in Virtutis Palæstra, sanctioris vitæ fundamentis, armandus est Athletæ MARIANUS, remediis vitiorum tùm generalibus, tùm particularibus, quibus instructus, prælia Domini contra hostes animæ feliciter gerat.

Remedia

Contra quodvis peccatum.

1. Remedium est. Oratio, ad quam subito recurrendum est, in surgente aliqua tentatione, antequam cor occupet, invocando opem Dei B. Virginis, & S. Patroni, qui in opposita virtute floruit. Hujusmodi orationes sunt. *Deus in adjutorium meum intende. Domine saluum me fac, pater. Domine vim patior responde pro me. MARIA sis mihi propitia. MARIA opitulare: Mater misericordiae monstra te esse Matrem.*

2. Remedium est. Habere frequenter memoriam praesentiae Dei, & Angelii custodis, atq; occurrente prava suggestionem, se ipsum arguere dicendo: *Ego ne in oculis Dei Iudicis omnia videntis, & Angeli mei custodis, haec cogitabo? haec faciam? O Domine malo mori quam fœdari.*

3. Remedium est. Premente aliqua tentatione, recordari Christi patientis. ejusque amore se ipsum vincere dicendo: *Amor meus confixus est, & ego voluptati ope-*

ti operam dabo! Ab non licet sub spinoso capite membrum esse delicatum. O bone JESU, intra vulnera tua absconde me. Ita suadet Apostolus, ut cogitatione Christi passi armemur. 1. Petri 4.

4. Remedium est. Tempore tentationis devote aspicere imaginem B. Virginis, vel eam sibi in memoriam revocare, atque ejus amore protestari, se nolle assentiri tentationi. *Propter te, amore tui, o pretiosissima Parens, Domina mea, non cogitabo, non dicam, non faciam.*

5. Remedium est. Meditatio Nobilissimorum, nempe mortis, judicij extremi, Inferni, juxta illud: *Memorare Nobilissima tua, & in aeternum non peccabis. Eccles: 7.*

6. Remedium est. Fuga otij, quod est pulvinar diaboli, & origo omnium vitiorum.

7. Remedium est. Fuga solatiorum locorum aliarumque occasionum peccati. Nam *qui amat periculum, in illo peribit. Ecclesiastici 3.*

8. Remedium est. Usus frequens Sacramenti Pœnitentiæ & Eucharistiæ. Ex hoc enim divino epulo robur sumi-

tur ad vincendum hostem animæ; Et de hoc Sacramento dicit psaltes: *Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos, qui tribulant me.* Psal: 22.

9. Remedium est. Dum aliqua tentatio infestat, elicere actum amoris Dei super omnia; talis enim actus stare non potest cum peccato, ac proinde illud impedit.

10. Remedium est. Examen particulare instituire: ita ut mane propositio facta, vitandi tale vel tale peccatum, circa meridiem & vesperi te reflectas, quoties in hoc peccatum lapsus sis, moxque pœnitentiam ipse tibi imponas, & propositum renoves, tam diu in eo persistendo, quamdiu vitium non extirpaveris.

Hæc sunt remedia generalia contra peccata, Veniamus ad specialia.

Remedia.

Contra tentationes fidei oppositas.

I. Cave ne unquam cum talibus cogitationibus dispuces, ne fallaciis dæmonis in re fidei tam obscura, capiare:
sed

sed potiùs captivando, intellectum in obsequium Dei, illico dices: *Credo omnia quæ credit Ecclesia Catholica. Credo Domine, adjuva incredulitatem meam.*

2. Revoca tibi in mentem illa suavissima vincula, quæ in fide Catholica tenebant Augustinum, ita de se loquentem, lib: contra Epist: fundam *Tenet me in hac fide consensus populorum, atque gentium, tenet auctoritas miraculis inchoata, spe nutrita, charitate aucta, vetustate firmata. Tenet ab ipsa sede Petri Apostoli, usque ad præsentem Episcopatum, successio. Addi potest: Tenet me in hac fide tanta doctorum sapientia, tanta tot Religiosorum Sanctitas, tanta tot millionum hominum pro hac fide tolerata Martyria. Quæ omnia motiva credibilitatis, in nulla secta reperiuntur, nisi in sola Romana Ecclesia, ut vel incertissimum signum sit, Deum in ea sola, & per eam loqui.*

3. Frequenta ritus Ecclesiæ, præsertim usum Sanctissimi Sacramenti, ut sic tibi gustanti quàm suavis sit Dominus, sapiant ea, quæ ipse in Ecclesia revelavit.

4. Vitandæ lectiones librorum veterum, conciones item & familiaritates Hæreticorū, monet Apostolus *ad Tit. 3.*

Remedia

Contra consuetudinem jurandi.

1. Considera, quantus sit Dei contemptus, cum nomen ejus sanctum & terribile assumitur ad confirmandum dictum falsum; hoc enim nihil aliud est, quam Deum, qui est summa veritas, facere testem mendacij, adeoque facere Deum mendacem, quæ est ingens Dei contumelia.

2. Considera, consuetudine jurandi amitti auctoritatem in dicendo: nam frequenter & facilè juranti, minus creditur, etiamsi serio juret, ut docet S. Chrysost: *hom 7. ad pop: Antioch.*

3. Loco consuetæ formulæ jurandi assuesce alteri modo testandi, qui non contineat juramentum, dicendo v. g. ita pro certo affirmo, &c.

4. S. Chrysostomus *hom: 5. ad populum*, ad deponendam hanc consuetudinem, suadet, ut qui est ei ebnoxius, ipse sibi

pœnam imponat, quoties in hoc peccatum labitur, v. g. ut impransus cubet; ut toties det eleemosynam, &c.

*Contra superbiam & vanam
gloriam.*

1. Frequenter sibi imperfectiones, & peccata ob oculos ponere, ob quæ digni sumus omni contemptu.

2. Proponere sibi ante oculos perfectiones Sanctorum, & cum illis se ipsum comparando, confundi.

3. Meditari de humilitate Christi conculcati, consputi, latroni postpositi, atque nobis dicentis, *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.*

4. De se suisque factis nihil ad laudem vel vituperium dicere, & oblatam laudem statim Deo offerre.

5. Libenter occurrere in functionibus abjectioribus, & cum humilibus conversari.

6. Laudem & honorem apud solum Deum quærere, aquod quem solum est laus vera, æterna, inamissibilis, imò est infinita, cum sit ipse Deus, juxta il-

Iud Regij Vatis: *Apud te laus mea Deus.*
Et Laus mea tu es.

Sæpè cogitare, quod superbus, sit contemptibilis hominibus, & Deo odibilis, qui superbis resistit, eosque punit infamiâ, & peccatis turpibus, ut sibi vilescant.

Contra Iram & Impatentiam.

1. Cum te ira commoveri sentis, ab omni verbo abistine, aliò te conferendo, ne aliquod verbum contra rationem excidat.

2. Aspice Christum Crucifixum, ideam omnis patientiæ & mansuetudinis, qui ut dicitur 1. Pet. 2. *Cum pateretur non comminabatur*; atque intra ejus vulnera, tuas molestias depone, ut ibi dulcescant amore sui Redemptoris.

3. In omni tua adversitate, oculos mentis converte ad Dei voluntatem sapientissimam, justissimam, benevolentissimam, à qua, omnia adversa ad nos veniunt, dicendo: *Ita Pater, quia sic placitum est ante te.*

4. Vide tuos defectus majores, quòs in te tolerat Deus, & alij, & quibus longe ma-

ge majorem pœnam mereris, ac proinde in satisfactionem pro ipsis, accepta aduersitatem.

5. Considern damna, quæ ex ira & impatientia proveniunt. Nam ira non minuit dolorem sed auget: & præterea vulnus conscientiae infligit, privatque corona. Deinde hominem facit furentem bestiam. Denique præscribit modum, quo Deus agere debeat cum iracundo orante *Dimitte nobis sicut Es nos dimittimus.*

Contra tentationes impuras.

1. Fugiendæ occasiones, conversationes, amicitiae nocivæ, otium.

2. Custodiendi diligenter sensus, præsertim oculi, lingua manus, sunt enim fenestræ, per quas mors intrat.

3. Subtrahendum fomentum libidinis, nimius cibus & potus.

4. Adhibenda mortificatio corporis jejunia, flagellationes vigiliæ.

5. Utendum frequenti communione, ut purissimo corpore Christi, corpora nostra sanctificentur.

6. Juvat plurimum devotio ad Ma-

trem purissimam, à qua virtus continentiae sæpè petenda est, & coram eadem manè & vesperi protestatio facienda, quod quidquid contra Angelicam puritatem, acciderit, id præter & contra nostram voluntatem futurum sit, idque amore ipsius.

7. Occurrente tentatione mentem illicò aliò avertere, vel conferendo se ad aliquid seriò agendum, vel recurrendo ad Christum Crucifixum, vel ad Angelum Custodem, vel ad B. Virgineam, his verbis : *Virgo purissima per Immaculatam Conceptionem tuam, munda cor meum ab omni impuritate: in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti.*

Contra invidiam & odium.

1. Honorem, laudem, cæteraq; bona temporalia non magni facere, sed potius bona vilioris ordinis æterna desiderare.

2. Ea frequenter desiderare, quæ ad fraternum amorem excitare possunt, qualia sunt, quod omnes sinus Dei imagine insigniti, omnes Christi sanguine tincti, omnes ad eandem hæredita-

ditatem vocati, omnes ejusdem divinæ mensæ participes, &c.

3. Expendere damna invidiæ, quæ invidum tristitiâ inani consumit, omnibus gravem facit, diabolo similem reddit.

Contra Glulam.

1. Remedium præscribit Spiritus S. Prov: 23. *Noli esse in conviviiis potatorum nec in comessationibus eorum.*

2. Expendere turpitudinem hujus vitij, quod hominem belluam facit, imò deteriorem belluis, quæ naturam, ultra satietatem non gravant.

3. Considerare incommoda, quæ ex hoc vitio proveniunt, qualia sunt paupertas, multæ infirmitates, acceleratio mortis, rixæ, homicidia, luxuria, & alia

4. Pœnam sibi statuere pro hoc defectu commisso, die aliquo victuandi pane & aqua, cibumque qui sumendus fuisset pauperibus erogandi.

Contra Tepiditatem.

1. Considera amorem Dei erga nos, & tot beneficia, quibus nos obstringit

CON-

continuò ad hoc, ut ei ferventer serviamus.

2. Considerare, immensum gloriæ pondus, quod tam facile per opera ferventia promereri possumus, & quod promerendi post mortem tempus non erit amplius.

3. Considerare exempla tot Sanctorum, tum in hac vita, tum in cælo, Deum ferventer laudantium.

4. Considerare finem creationis nostræ, qui non est alius, nisi laudare Deum eique servire.

5. Considerare malitiam tepiditatis, quæ ipsa bona opera reddit mala, & nauseam tantam Deo movet, ut dicat in Apoc. *Utinam calidus, vel frigidus esses, sed quia tepidus es, incipiam te evomere exoro.*

C A P U T III.

Praxis Exercitij Matutini.

Adoratio Fides, Spes, Charitas.

SUMMA ac infinita majestas, Pater, Filij, & Spiritus S. Ego vilissima crea-

tura tua, in centrum nihili mei prostratus, Te Deum verum, unum in natura, trinum in Personis, simplex: adoro, laudo & glorifico cuku patriæ, affectu omnium Sanctorum. In te & tibi omnibus quæcunque revelasti, firmissime credo, propter tuam veracitatem infallibilem. In te spem omnem meam de omnibus bonis meis tam temporalibus, quàm æternis repono, propterea quia scis, vis & potes ea conferre. Te æstimo & amplector super omnes divitias, honores voluptates, & super omnia bona creata, propter te, & infinitam dignitatem & bonitatem tuam. Atque in his affectibus hodie & quotidie vivere, operari, pati ac tandem mori volo.

Gratiarum Actio.

Benedicta sit in æternum amabilissima tua Deus bonitas infinita, quæ me ex nihilo creasti, ex peccati servitute redemisti, ad fidem veram vocasti, tot gratiis ingratum hæcenus ornasti, prævenisti, adjuvisti, à tot malis animæ & corporis etiam hac nocte præserva-

servasti. Pro istis ac omnibus aliis beneficiis, quibus non solum me, sed omnes & singulas creaturas hucusque cumulaſti, confiteantur tibi Domine omnia opera tua, & Sancti tui benedicant tibi.

Intentio.

ECce Domine hodie, & per totam vitam meam, & æternitatem, me tibi ex integro in holocaustum trado ac offero, corpus & animam meam, memoriam, intellectum, voluntatem, sensus ac omnes potentias, omnia facta, dicta cogitata, omnes adversitates meas, omnes motus cordis ac respirationes, omnes syllabas & literas legendas, scribendas, audiendas. Omnia ista unita meritis vitæ & Passionis Domini nostri J E S U Christi, sanguine ejus aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, dono, offero, consecro divinæ Majestati tuæ.

I. Ex amore tui, ad gustum tibi dandum, & ad majorem gloriam tuam.

II. In protestationem supremi tui domini & nostræ subjectionis.

III. In

TERTIUM

39

III. In gratiarum actionem pro beneficiis omnibus præsertim N.

IV. In satisfactionem pro omnibus peccatis præsertim N.

V. Ad exhilarandum cor B. Virginis, & SS. præsertim N.

VI. Ad præparandum cor meum in ordine ad Communionem.

VII. Ad confundendos demones hostes anime meæ.

VIII. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam N.

Protestatio.

Protestor verò coram te Domine Deus meus, & Curia tua cœlesti universa, quod hodie & tota vita mea, vòlo vivere, ut decet mancipium JESU & MARIÆ. Protestor quod mori millies malo, quam peccato præsertim N. te offendere. Protestor quod quidquid, hodie acciderit, quod tibi Deo meo displicet, id contra meam voluntatem erit. Protestor denique quod toties te hodie amare & laudare volo, quoties respirabo, quot fluent momenta in tempore, quot literas scribam, &c.

Peti-

Petitio Auxilij.

A Tua bonitate per JESU Christi sanguinem suppliciter peto benedictionem. Da mihi gratiam hodie efficacem, ad vincendas suggestiones inimici, ad vitanda omnia peccata, præsertim N. ad promerendam veniam, gratiam, & gloriam æternam. Amen.

Ter *Pater* & *Ave*. Et renovetur Formula Congregationis : *Sancta MARIA Mater Dei, &c.*

CAPUT IV.

Examen Vespertinum.

Gratiarum Actio.

Benedicta sis in æternum, ab omnibus, & super omnia, Sancta & individua Trinitas, Pater, Fili, & Spiritus Sancte, pro omnibus & singulis beneficiis, quæ mihi omnibusque creaturis, sive in terra, sive etiam in inferno hodie & toto vitæ meæ tempore, contulisti. Benedico, laudo, & glorifico te,
pro

pro beneficio creationis, & conserva-
tionis mei ac omnium creaturarum,
pro cooperatione ad omnes actus me-
os, pro Incarnatione, vita, passione &
morte Domini nostri J E S U Christi,
pro doctrina ejus, meritis, exemplis,
Sacramentis, pro gratiis omnibus ha-
bitualibus & actualibus, in me ac om-
nec creaturas rationales, tam liberali-
ter effusis, ac demum, pro externa pro-
tectione, ac præservatione, à pluribus
malis animæ & corporis. Benedictio
& claritas & grariarum actio, honor, &
gloria tibi Deo nostro in æternum.

Petitio Luminis.

AT quàm ingratus ego hodie bene-
ficiis vixi ! illumina quæso Domi-
ne oculos mentis meæ, ne obdormiam
in morte. Emitte lucem tuam & veri-
tatem tuam, ut cognoscam ac deſileam
peccata mea, quibus te hodie offendi.

Discussio Conscientiæ.

HIc revoca tibi in mentem defectus
actionum tuarum, reflectendo te
supra singulas eo ordine, quo per diem
factæ

CAPUT

factæ sunt, observando, quid mali in qualibet actione diei cogitasti, dixisti, fecisti, quid etiam boni omisisti, quod facere potuisti, Item considera causas defectuum, & remedia.

Dolor.

O Purum, summum ac infinitum bonum Deus meus, ex amore quo te amplector, & æstimo super omnes creaturas, detestor omnia & singula peccata mea, super omnia alia mala, etiam supra ipsam mortem, & doleo quia Te aliquando peccatis meis offendi. Doleo autem purè propter te, tuamque bonitatem infinitam, omni amore dignissimam, quam infelix offendi, & cui materiam displicentiæ dedi. O utinam nunquam peccassem! utinam tibi perfectius servivissem!

Propositum.

Ecce nunc Domine cum tua gratia firmissime statuo ac propono emendationem. Volo deinceps perfectius tibi servire, volo occasiones peccandi præsertim N. derivare. Malo mori &
omnia

omnia adversa pati, quam te Deum meum peccato unquam offendere. Confirma hoc Deus per gratiam, quod operatus es in me. Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus. Ter *Pater & Ave*, & *Psalmus De profundis*, pro defunctis Sociis.

C A P U T V.

Observanda circa quamcunque actionem, ut perfectè fiat.

ANte quamcunque actionem, præsertim longiorem, V. C. ante studia, invoca breviter opem divinam, dicendo: Deus *in adjutorium meum intende* vel *Adjuva me Domine Deus meus*.

2. Renova intentionem, dicendo: *In gloriam tuam Deus & tam æternam. Propter te Domine. Renovo intentionem.*

3. In decursu actionis recordare internum Dei in te, circa te, ac in ipso actionis tuæ objecto, præsentis atque spectantis, ac tecum & cum tuo objecto
con-

concurrentis. Unde dices : *Adore te Domine, hic presentem, me videntem, mecum concurrentem, me cum hoc abjecto passentem, illuminantem, calefacientem, &c.*

4. Intuere Christum Dominum, B. Virginem, vel Sanctum Patronum, quâ perfectione similem actionem illi exequabantur, illos proinde imitando, in unione actionis ipsorum operare. E. G. In comedendo, recordare Christi in nuptiis, in cœna ultima. Decumbens in lecto, recordare Christi in præsepio, in Cruce, in sepulchro quiescentis. Vestiendo te, Christi ligati, vestibus ignominiosis induti. Lavando faciem Christi in sanguine suo demersi. Ambulando, Christi per plateas ad iudices tracti, Palæstinam obeuntis. Studendo, Christi docentis, &c.

5. Forma tibi aliquod documentum spirituale ex actione tua ejusque objecto, cum aliquo affectu proportionato E. G. Lavas faciem ? cogita quod sanguis Christi emundat nos ab omni peccato, utinam te emundet ! Induis te ? cogita exuendum veterem hominem, & induendum D. JESUM,
hoc

hocque pete à Deo. Comedis? cogita
 liquas esse istas porcorum, melicri-
 as in Patria Sanctos abundare pani-
 bus, illuc proinde feratur desiderium.
 Decumbis? cogita fore ut sub te ster-
 natur tinea, & operimentum tuum sint
 vermes.

6. Mortifica te in omni actione,
 v. g. incommodius sedendo, non car-
 pendo fructum aut florem in horto,
 subtrahendo gustui ad mensam bolum
 aliquem, B. Virginis gustui transmit-
 tendum.

7. Post actionem, age Deo gratias
 pro cooperatione, pro tuis defectibus
 dole, & quidquid boni actum est, offer
 Deo.

C A P U T VI.

Orationes ejaculatoriæ per
 diem usurpandæ.

Fidei.

IN fide vivo Filij Dei, qui dilexit me,
 tradidit semetipsum pro me.

Credo

Credo Domine, adjuva incredulitatem meam.

Spei.

DEUS misericordia mea. *Psal. 58.*

In te Domine spero non confundar in æternum. *Psal. 30.*

Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. *Psal. 7.*

Dominus mihi adiutor, & ego despiciam inimicos meos. *Psal. 117.*

Spes mea ab uberibus matris meæ, Deus meus es tu. *Psal. 21.*

Charitas.

DEUS meus & omnia.

Quid volo præter te, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Serò te amavi pulchritudo infinita, serò te amavi. Væ tempori, quò non amavi te *S. August.*

O summum bonum meum, quando te perfectè amabo?

O quam suavis est Domine Spiritus tuus.

Dulcis & rectus Dominus.

Diligam te Domine virtus mea, firmamen-

momentum meum & liberator meus.

Psal. 17.

Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo JESU meo. *Abat. 3.*

Contritionis.

PECCAVI Domine, miserere mei.

Pater, peccavi in Cælum & coram te, non sum dignus vocari filius tuus.

Amplius lava me Domine ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me. *Psal. 50.*

Malo mori quam foedari.

Desiderij ad gloriam cœlestem

O Quam sordet terra dum, Cœlum aspicio! *S. Ignat.*

Satiabor cum apparuerit gloria tua Domine. *Psal. 16.*

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit & deficiet anima mea in atria Domini. *Psal. 53.*

Quando veniam & apparebo ante faciem Dei? *Psal. 41.*

Adimplebis me Domine lætitiâ cum vultu tuo, dalestationes in dextera tua usque in finem. *Psal. 15.*

Te exquirat facies mea, faciem tuam Domine requiram. *Psal. 26.*

Unam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Gratiarum actionis & laudis.

Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus. *Psal. 103.*

Misericordias Domini in æternum cantabo. *Psal. 88.*

Exaltabo Te Deus meus Rex, benedicam nomini tuo in sæcula. *Psal. 144.*

Benedictio, & claritas, & gratiarum actio, honor Deo nostro, in sæcula sæculorum. *Apoc. 7.*

Sedenti in Throno Deo & Agno honor & gloria.

Vivat Jesus meus & exaltetur Deus salutis meæ.

Benedictus Deus & Pater Domini nostri Jesu Christi, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. *2. Cor. 1.*

O SS. Patroni mei magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in id ipsum.

Ma-

Magnus Dominus , & magnitudinis
ejus non est finis *Psal. 144.*

Oblationis.

Domine quid me vis facere ?

O Domine ! ego servus tuus
& filius ancillæ tuæ. *Psal. 115.*

Tuus ego sum Domine, saluum me
fac. *Psal. 118.*

Paratum cor meum Deus, paratum
cor meum. *Psal. 107.*

In tentatione vel aliquo periculo.

Domine vim patior, responde pro
me. *Isais 38.*

Domine salva nos perimus. *Mat. 14.*

Pater salvifica me ex hac hora *Io. 12.*

Esto mihi in Deum protectorem &
in locum refugij , ut saluum me facias.
Psal. 30.

Exurge Domine , saluum me fac De-
us meus. *Psal. 3.*

Adjutor meus esto , ne derelinquas
me , neque despicias me Deus salutaris
meus.

Cor mundum crea in me Deus, &
Spiritus rectum innova in visceribus
meis. *Psal. 50.*

In afflictione.

ITa Pater, quia sic placitum fuit ante
te.

Deo subjecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientis mea. *Psal. 61.*

Benedicam Dominum in omnitempore, semper laus ejus in ore meo.

Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum. *Iob. 1.*

In ditione tua Domine omnia sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tuæ. *Ephe. 17.*

Domine, hic ure, hic seca, ut in æternum parcas. *S. August.*

Deus meus & omnia. Nunquid tu mihi non sufficis, ut aliquo extra te bono privari doleam? *Lessius.*

Nolo Domine sine vulnere vivere dum te video vulneratum. *S. Bernard.*

Domine auge dolorem, sed auge patientiam. *Pius. V.*

Plura Domine & majora mala merui, tu pro me quoq; graviora passus es

I E S U mi Crucifixe, conserva mihi aliquem angulum in Cruce tua. Ecce me ad patiendum pro te, amplius & amplius,

plius, etiam per æternitatem, si ita vis.

*P. Francisci Piccolomini Societatis JESU
Generalis VIII.*

In prospero successu.

NON nobis Domine, sed nomini tuo
da gloriam. *Psal. 113.*

Magnificat anima mea Dominum, &
exultavit Spiritus meus in Deo salutari
meo. *Lucæ 1.*

Dextera Domini fecit Virtutem, dex-
tera Domini exaltavit me. *Psal. 117.*

Domine quid est homo, quod ma-
gnificas eum, aut quid apponis erga
eum cor tuum? *Huc spectant affectus gra-
tiarum actionis supra positi.*

Dum comedis.

SATIabor cum apparuerit gloria tua
Domine. *Psal. 13.*

Replebitur in bonis domus tua.
Psal. 64.

Dominus meus JESUS in cruce sitit,
& ego comedam & bibam?

Quam magna multitudo dulcedinis
tue Domine, quam abscondisti timentibus te!

Quanti mercenarij abundant in do-

mo Patris mei panibus, & ego hic fam pereo : surgam & ibo ad Patrem meum. *Lucæ 15.*

Cum decumbis.

QUando requiescam in illa pulchritudine pacis, in requie opulenta?

In pace in idipsum dormiam & requiescam, quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me, *Psal. 4.*

Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi cubes in illo meridie æterno. *Canticor. 1.*

Dum ambulas.

Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam. *Psal. 1.*

Vias tuas Domine demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. *Psal. 24.*

Erravi sicut ovis quæ periit, quæreservum tuum Domine. *Psal. 118.*

Surgam & circuibo civitatem, quæram quem diligit anima mea. *in Cant.*

Trahe me Domine post te, curram in odorem unguentorum tuorum *in Cant.*

Quando veniam & apparebo ante faciem Dei? *Psal. 41.*

Cum

*Cum aliquod objectum sensu
percipit.*

Delectasti me Domine in factura tua,
& in operibus manuum tuarum
exultabo.

Benedicite Domino omnia opera
ejus in omni loco dominationis ejus.

O quàm suavior? quàm dulcior!
quàm pulchrior es, Deus meus, nun-
quid enim tibi plus non reservasti?

C A P U T V I I.

Praxis visitandi Sanctissimum
Sacramentum.

I. P R A X I S.

*Induere affectus Sanctorum adoranti-
um Christum.*

Domine JESV Christe Deus & Ho-
mo, in hoc SS. Sacramento præ-
sens ego pulvis tuus & cinis, adoro te
illo affectu, quo te in cunis adorarunt
Pastores & Magi. Adoro te illo affe-
ctu, quo te adorabat viventem hic in
terris, & nunc in coelo adorat pretio-
sissima

ssissima Parens tua. Adoro te illo affectu, quo te adoravit Centurio, & omnes viatores devote communicantes, quicunque tibi placuerunt. Adoro te denique illis affectibus laudis & adorationis, quibus te adorarunt, adorant, & tota æternitate adorabunt omnes Beati cælites. Horum voce & affectu tibi Deo meo hic præsentī canto: Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Dignus es Domine accipere honorem & gloriam & benedictionem. Tibi hic vere præsentī Deo & Agno, sit honor & gloria ab omnibus, in omnibus, super omnia. O si omnium electorum tuorum corda amore tui inflammatisissima, si ora in laudem tuam eloquentissima, nunc haberem! omnibus illorum cordibus te amarem, omnibus illorum vocibus te laudarem. Sed quia id præstate non possum, ecce nunc illorum omnes laudis, adorationis, amoris affectus erga te sive elicitos, sive per totam æternitatem eliciendos approbo, & tibi nunc præsentō, ac offero in supplementum meæ tepiditatis. Vos verò omnes SS. Angeli vos SS. Patroni

mei, præsertim Tu B. Aloyſi, adjuvate
meam impotentiam. Magnificate me-
cum & pro me iſtum Dominum meum
hic præſentem, & exaltemus nomen
eius nunc & in æternum Amen.

II. P R A X I S

Adorare omnia Chriſti conſtitutiva.

Adoro te, ô Sapiencia Divina, in
hoc SS. Sacramento præſens, quæ
omnia poſſibilia & exiſtentia vides,
ipſumque Deum comprehendis, & quæ
hoc mirabile Sacramentum invenisti.
Adoro te hic præſentem, Omnipoten-
tia Divina, apud quam non eſt impoſſi-
bile omne verbum, quæ omnia in om-
nibus operaris, & quæ in hoc Sacra-
mento, tot ſtupenda miracula efficis.
Adoro te hic præſentem, ô immenſa
Bonitas & Liberalitas Divina. quæ te
in hoc Sacramento hominibus tam li-
beraliter communicas. Adoro te im-
menſitas Divina, quæ cum Cælum &
terram impleas, hic tamen in exiguâ
hoſtia tota lates. Adoro etiam te, ô
pretioſiſſima Anima Salvatoris mei,
in hoc Sacramento verè ac rectè

præsens, cum omnibus potentiis, habitibus, & actibus tuis. Benedictus sit tuus intellectus hic præsens, scientiâ infusa rerum omnium ac visione Dei clarissima illustratus. Benedicta sit Memoria tua hic præsens, qua omnium hominum, ac mei etiam indignissimi nunquam obliviscitur. Benedicta sit Voluntas tua, tot habitibus virtutum supernaturalium ornata. Benedictæ sint omnes Potentiæ tuæ vitales, quæ suis actibus veniam, gratiam & gloriam nobis promeruerunt. Adoro præterea te, & complector toto cordis mei affectu sanctissimum Corpus Domini nostri IESU Christi hic realiter præsens, ex purissimo sanguine Virginis Matris opera Spiritus Sancti formatum, pro salutē mea olim crucifixum, nunc verò dotibus gloriosis ornatum. Amplector pedes tuos cum Magdalena, pro me in cruce transfixos. Amplector Manus vulneratas, in quibus omnia bona nostra Pater posuit. Amplector Caput spinis coronatum. Amplector Cor ad me summa charitate conversum. Amplector omnia & singula vul-

nera tua, omnes guttas Sanguinis, pretium Redemptionis nostræ. O Domine da ut te sub his speciebus Eucharisticis latentem, digne adorem & laudem, olim verò revelata facie videam in Cælo, Amen.

III. PRAXIS.

Salutare Christum in tuo officii.

Ave Domine J E S V Christe, in hoc Sacramento Deus abscondite & Salvator. Tu es Rex meus & Dominus meus, ego servus ille tuus debitor, procido coram te, agnoico plurima debita mea, quæ peccando contraxi, patientiam habe in me, & dimitte universa delicta mea.

Ave Pater misericordissime. En ego ad te venio prodigus filius, dissipavi substantiam tuam, recessi à te in regionem longinquam dissimilitudinis, peccavi in cælum & coram te, amplectere me ad te redeuntem, qui filium prodigum recepisti.

Ave Magister Sapientissime. En ego coram te negligens discipulus, doce me facere voluntatem tuam quia Deus meus es.

C6

Ave

Ave Pastor Vigilantissime. En ego coram te ovis errabunda. Erravi sicut ovis, quæ perit, quare servum tuum.

Ave Medice providentissime, quem Spiritus Domini misit, ut medereris contritis corde. Agnosco infirmitates meas, præsertim N. sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ave Dux peregrinationis nostræ. En ego Viator à Patria aberrans, deduc me in semitam mandatorum tuorum: deduc me per vias rectas, & ostende mihi Regnum Dei.

Ave omnium donorum & gratiarum Dispensator. En sto ante te pauper, nudus, miser & miserabilis; omnia tibi dedit Pater in manus. Dives es in omnes, qui invocant nomen tuum: das omnibus affluenter; da mihi Domine virtutem N. Da usum salutarem hujus SS. Sacramenti, & tandem perseverantiam finalem, in gratia tua.

CAPUT VIII.

Modus audiendi Sacrum.

Dum prodit ad altare Sacerdos, imaginare Filium Dei de arcano Patris.

Patris sinu, carne nostra amicum prodire ad Sacrificium pro salute nostra Deo Patri offerendum, simul etiam vide pondus peccatorum nostrorum ejusdem humeris impositum, quod inclinatio sacerdotis sub *Confiteor* significat, ubi confessione spirituali peccatorum Deo facta, petes contritus indulgentiam & absolutionem.

In Gloria in excelsis.

Recordare Nativitatis Christi, cumq[ue] natum, ac SSS. Trinitatem pro natiuitate Verbi incarnati cum Angelis lauda, glorifica verbis & affectu hujus hymni.

In Collectis.

Recole vitam Christi privatam, in qua toties ipse pro nobis oravit, & in unione harum orationum offer Deo orationes Sacerdotis.

In Epistola & Evangelio.

Ixpende quomodo Christus obeundo Palaestinam praedicaverit Evangelij doctrinam, pro qua age gratias, utque eam exequaris, gratiam pete.

In Offertorio.

REpræsentatur ultima Coena, in qua Christus se ipsum sub specie panis & vini obtulit, & hoc Sacramentum instituit: pro quo age gratias.

Deinde usq³ ad Consecrationem.

BReviter percurre Passionem Christi Domini, nempe Comprehensionem, Flagellationem, Coronationem, Contumelias: eundemq³ Regem dolorum, ad compensandas ipsi contumelias, cum Sanctis Angelis lauda in Præfatione, cantando ipsi Sanctus, &c. simul etiam pete ut Christum passum imiteris in patientia.

Elevatio Hostie & Calicis.

REpræsentat Crucifixum Dominum, quem cum passione & sanguine ipsius effuso, per manus Sacerdotis offeras Deo in protestationem supremi dominij, in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis, in satisfactionem pro omnibus peccatis, & ad impetranda varia dona Dei, & gratias, tam tibi quàm vivis & defunctis, pro quibus sigillatim orabis, sub *Memento.*

Fractio Hostie.

Significabit tibi separationem animæ Christi à corpore, & descensum ad limbum, ubi pete felicem mortem.

Deinceps usq; ad Communionem.

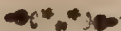
Imaginare Christum, de Cruce depositum in ulnis. B. Virginis, cujus affectu amplecteris vulnera Salvatoris tui. Deinde per communionem spiritualem, seu per ardens ipsius desiderium invitabis Christum, deponetque in cor tuum, ceu in sepulchrum, eo tempore, quo Sacerdos communicat; petendo à Christo, ut in te per gratiam suam semper maneat.

Orationes post Communionem.

Denotant Christi apparationes post resurrectionem: ubi petes gratiam resurgendi à peccatis, & felicem resurrectionem post mortem tuam.

Dum Sacerdos benedicit.

Recordare Christi in Cœlum ascendentis dum elevatis manibus benedicebat Apostolis. Pete & supplex recipere ab eodem benedictionem.

C A P U T IX.

Praxis recitandi Coronam B. V.

Oratio previa.

Pater æterne, da mihi gratiam laudandi Filiam tuam. Fili Dei unigenite, da mihi gratiam laudandi Matrem tuam. Spiritus Sancte Deus, da mihi gratiam laudandi Sponsam tuam. Tu quoque ô dignissima Virgo & Mater Dei, dignare me laudare te. Ego hanc Coronam tibi offero per manus Angeli Gabrielis, corde ac ore ipsius, ac totius militantis & triumphantis Ecclesiæ, ad gustum Tuum, & gloriam accidentalem; in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis Tuis, ad compensandas omnes negligentias meas, in cultu & amore Tui: pro N. N. N. &c.

P R I M A D E C A S

In honorem Conceptæ & Natæ B. Virginis.
Pater noster, &c.

1. **A**ve Maria ab æterno; in primogenitam purarum creaturarum electam. Gratia plena Dominus, &c.

2. Pro-

NONUM

63

Gratia plena &c.

Ab MARIA

1. Promissa & expectata in lege naturæ scripta.
2. Impetrata precibus steriliū parentum.
4. Præservata à peccato originali,
5. In instanti Conceptionis Tuæ reddita moraliter impeccabilis,
6. In instanti Tuæ Conceptionis libera à fomite concupiscentiæ,
7. In instanti Tuæ Conceptionis, gratiā & omnibus virtutibus super omnes alias creaturas ornata,
8. In instanti Conceptionis Tuæ scientiis infusis & usu orationis perfectio prædita,
9. Nata ad orbis decus & solatium,
10. *Ab Maria* insignita nomine Mariæ die 14. à Tuo natali, *Gratia plena &c* JESU tibi sit gloria, &c.
MARIA Mater gratiæ, &c.

DECAS SECUNDA.

In honorem pueritiæ & Maternitatū Mariana.

Pater noster, &c.

1. T. Trimula in templo præsentata,
2. Trimula votum Virginitatis præma emittens.

In

3. In templo contemplationi vacans ad 14. annum ætatis,
4. Castissimo Iosephi desponsata,
5. Ab Angelo Gabriele salutata,
6. Filium Dei obumbrante Spiritu Sancto concipiens,
7. Elisabetham visitans & Ioan nem sanctificans,
8. Ob angorem Sponsi Iosephi sollicita,
9. Spatio novem mensium Filium Dei in utero portans.

10. Expectans horam virginæ partus, JESU tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater gratiæ, &c.

DECAS TERTIA,

In honorem paratæ Mariani.

Pater noster, &c.

1. **A** *ve Maria* Bethleem profecta, ibique locum non habens in diversorio, *Gratia plena, &c.*

2. **A** *ve Maria* In spelunca Deum hominem sine corruptione & dolore parturiens.

3. **A** *ve Maria* Natum ex te Deum hominem adorans, & amplectens.

4. **A** *ve Maria* Deum hominem pannis involvens, & reclinans in præsepio.

5. **De**

Gratia plena, &c.

Gratia plena, &c.

5. Deum infantem lactans ubere de
Cœlo pleno,
6. Natum Messiam pastoribus exhibēs,
7. Circumciso Deo Filio condolens,
8. Nomen Iesu Filio imponens,
9. Tribus Regibus Filium adorandum
proponens.
10. In templo primogenitum tuum Deo
offerens.

JESU tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater gratiæ, &c.

DECAS QUARTA

*In honorem Deiparæ servientis Christo
usq; ad passionem ipsius.*

Pater noster, &c.

1. **A** *Ve Maria* Fugiens cum Filio in
Ægyptum *Gratiâ plena, &c.*
2. Per septennium cum Filio in
Ægypto exulans,
3. **A** *Deum* hominem in civitate Na-
zareth educans,
4. **M** *Suavissimo* contubernio Dei
hominis, pluribus annis fruens,
5. **A** *In templo* amissum duoden-
nem Filium quærens,
6. Post triduum invento Filio
gaudens.

7. Deum

7. Deum hominem Tibi subditum habens,
 8. Primum miraculum in Canæ nuptiis à filio impetrans,
 9. Verba Filij concionantis in corde tuo conservans,
 10. A Muliere de turba vocem extollente publicæ collaudata,
- JESU tibi sit gloria, &c.
 MARIA Mater gratiæ, &c.
 DECAS QUINTA.
In honorem planctus Deiparæ
 Pater noster, &c.

1. *A* Vo Maria, Filio ad mortem abeunti valedicens, *Gratiâ plena, &c.*
2. Compassa Filio capto flagellato, spinis coronato
3. Occurrens filio crucem bajulanti
4. Stans juxta Crucem Filij Crucifixi,
5. Joanni à Filio è Cruce commendata,
6. Joannem pro Filio acceptans,
7. Cernens cum dolore Filium morientem,
8. Cernens Filio mortuo latus aperiri.
9. Deposito de Cruce Filium sinu excipiens.
10. Fi-

10. Filium mortuum sepulchro inferēs.

JESU tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater gratiæ, &c.

DECAS SEXTA.

In honorem Deipara gaudiorum & gloria.

Pater noster, &c.

1. **A** *Ve Maria*, Redivivi Filij primo conspectu & amplexu gaudens.

2. Filium in Cœlos ascendentem intuens.

3. **A** *Ve Maria*, Spiritu Sancto die Pentecostes cum Apostolis repleta,

4. Cum fidelibus in fractione panis Eucharistici perseverās,

5. Apostolos in conversatione ad fidem populorum juvans.

6. Præ amoris Divini vehementia in complexu Filij, & corona Apostolorum suavissimè expirans,

7. Apostolorū humeris ad tumulū elata

8. Cum anima & corpore ad Cœlos assumpta,

9. Ad Filij dexteram supra omnes Angelos exaltata.

10. Cœli terræque Regina declarata,

JESU tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater gratiæ, &c.

Gratia plena, &c.

Ternio ultimus.

Pater noster, &c.

Ave Maria Laureola Martyrū coronata

Ave Maria Laureola Doctorū coronata

Ave Maria Laureola Virgīnū coronata.

Credo, & Magnificat, &c.

Praxis recitandi Corollam 12. stellarum seu virtutum Deiparę.

*Dignare, me laudare te, Virgo sacra-
Da mihi virtutem contra hostes tuos.*

Pater noster, &c.

In honorem Dei Patris amanti

B. V. M. ut filiam.

1. *Ave Maria charitate Dei ardentissima, gratia plena, &c.*
2. *Ave Maria religione erga Deum ornatissima.*
3. *Ave Maria pientissima.*
4. *Ave Maria obedientissima*
Pater noster, &c.

*In honorem Filij amanti B. V.
ut Matrem.*

5. *Ave Maria misericordissima*
6. *Ave Maria liberalissima.*

7. *Ave*

7. Ave Maria mansuetissima.

8. Ave Maria patientissima.

Pater noster, &c.

In honorem Spiritus S. amanti B.

Virginem ut Sponsam.

9. Ave Maria castissima.

10. Ave Maria pauperrima.

11. Ave Maria prudentissima.

12. Ave Maria veracissima.

In fine Salve Regina.

C A P U T X.

Varie Coronæ per hebdomadam dicende.

De Dominico in honorem SS. Trinitatis recitetur in Majoribus globulis. *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth, plena est omnis terra gloria ejus.* In minoribus verò globulis: *Gloria Patri, &c.*

Feria Secunda. Im honorem Angeli custodis, in majoribus globulis dicatur: *SS. Angeli Custodes nostri, defendite nos in pralio, ut non pereamus in tremendo Dei judicio, in Minoribus autem dicatur:*

tur: *Angele DEI, qui custos es mei, me tibi commissum pietate supernâ custodi, rege & gubernâ.*

Feria Tertia. In honorem Beati Stanislai, dicatur in Majoribus globulis: *Gloria Patri.* In Minoribus: *Ave Beate Kaspule, Cœlestis horti floscule, meis da JESUM fletibus, da Dominum gemitibus.*

Feria Quarta. Recitetur in Majoribus globulis: *Pater noster.* In Minoribus verò: *Deus meus & omnia, amo te super omnia. Vel: Deus meus sis benedictus in æternum. Vel: Deus propitius esto mihi peccatori.*

Feria Quinta. In honorem SS. Sacramenti. In Majoribus globulis: *O salutaris hostia.* In Minoribus: *Laudetur SS. Sacramentum.*

Feria Sexta. In honorem Passionis Domini. In Majoribus globulis: *Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per S. Crucem tuam redemisti mundum.* In Minoribus verò: *Qui passus es pro nobis JESU Christe miserere nobis.*

Sabbato. In honorem Beatæ Virginis. In Majoribus globulis recitetur: *Ave Filia Dei Patris, Ave Mater Dei Filij.*

Te Sponsa Spiritus S. In Minoribus autem repetatur suprema vox morientis S. Francisci Xaverij illa. Mater Dei memento mei. Vel Beati Stanislai: O Maria sis mihi propitia.

CAPUT XI.

Observanda circa Confessionem Sacramentalem.

Ante Confessionem Actus.

I. Confundere ac erubescere cum publicano, nolente oculos ad Cœlum levare.

DEus infinitæ Majestatis, confundor & erubesco ante te, quo I tanta feditate peccatorum, animam meam sanguine Filij Dei emundatam, contuamininaverim. Quod contra te Patrem, ego ingratiſſimus filius; contra te supremum principem, ego rebellis servus; contra te Deum meum, ego vilissimus terræ vermiculus insurrexerim. Quod denique me tam exosum oculis tuis ac B. Virginis totiusque curiæ Cœlestis reddiderim. Ah quam inops sum, quam

D ... nudus,

nudus, gratia tua spoliatus, quam dignus sū ab omnibus creaturis cōtemni & odio haberi, propter peccata mea.

2. Admiraberis Dei erga te longanimitatem,

ET quomodo, o Iudex justissime omnem contra me non armasti creaturam? Quomodo me vivum terra non absorbit? Cur in me fulmina de Coelo non ruerunt? Tua hoc clementia effecit, o Pater misericordiarum, qui me tunc etiam, cum te peccato oppugnabam, ad ubera tua gestabas, qui me ad hanc insuper poenitentiam non solum expectasti, sed etiam vocasti, & nunc amplexum & oscula mihi paras filio prodigo.

3. Deprecaberis Deum offensum.

FRetus ergo misericordiā tuā, quā peccatores recipis, ad te venio è regione longinqua dissimilitudinis, prodigus filius procido coram te cum servo debitore, provolvor ad pedes tuos cum Magdalena, & affectu omnium poenitentium, qui tibi aliquando placuerunt, misericordiam, supplex imploro. Peccavi Domine, miserere mei,

pa-

patientiam habe in me : propitius esto
mihi peccatori.

4. Retractatio & Dolor.

DAmno Domine, revoco & dete-
stor omnia peccata mea, ideo quia
tibi displicent simulque super omnia
doleo ex motivis omnium virtutum,
quia te aliquando Deum meum offen-
di. Doleo ex motivo Charitatis, quia
tibi summo omni amore dignissimo,
materiam displicentiæ præbui. Doleo
ex motivo Spei, quia me à te ô Beati-
tudo mea averti, & finem ultimum in
creatura constitui. Doleo ex motivo
Religionis, qua tibi excellentissimæ
Majestati, cultum debitum peccando
subtraxi. Doleo ex motivo obedi-
entiæ, quia tibi supremo Legislatori ino-
bedientem me præbui. Doleo ex mo-
tivo Gratitude, quia tibi maximo
Benefactori, pro tot beneficiis, tot of-
fensas ingratus exhibui. Doleo ex mo-
tivo Iustitiæ quia Iuri tuo supremo,
quod habes in me, contraveni. O uti-
nam exitus aquarum deducant oculi
mei, quia non custodierunt legem tu-
am! O utinam nunc omnium poeniten-

tium, lacrymas, contritiones, & amaritudines habeam, quibus defleam peccata mea.

5. Propositum.

AH quando tandem finis turpitudinis meæ! dixi nunc cœqi, statuo firmiter Dominē cum auxilio gratiæ tuæ, omnia peccata, præsertim N. omnesq; peccatorum occasiones diligenter vitare. Protestor coram te & curia tua cœlesti universa, quod malim mori, & omnia adversa pati, quàm te peccato mortali offendere. Demergo igitur animam meam in sanguinem tuum pretiosissimum, tempore Passionis tuæ in ablutionem peccatorum effusum, & per eandem passionem ac mortem tuam, te rogo, ut deleas iniquitatem meam. Amplius lava me Domine ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me

In ipsa Confessione.

PEtita à Sacerdote benedictione, recita imprimis Confiteor. Deinde humiliter, distincte, integre cum circumstantiis necessariis, ac numero peccatorum graviorum, non sœvus ac reus coram Iudice Deo, enumera
peccata

peccata tua, hoc ordine, ut primo dicas peccata quæ respiciunt Deum, deinde illa, quæ proximum concernunt, ac demum quæ te ipsum: hoc, vel simili modo!

Peccata contra Deum.

Accuso me de omni tepiditate in cultu & amore Dei, Beatissimæ Virginis & Sanctorum Patronorum.

Coronas, examina conscientiae, aliaq; consueta exercitia pietatis, quandoque negligenter non cum debita attentione, & reverentia, ac devotione absolvi. aut omisi ex negligentia.

Missæ sacrum die profecto ex negligentia omisi, aut etiam die festo.

Confabulatus sum in templo contra reverentiam SS. Sacramenti.

Juravi temerè vel falsò toties.

Inspirationibus Divinis sæpè non obedivi.

Omisi ex negligentia Indulgentias, aliasque occasiones meritorum.

Mentem ad Deum raro elevabam; nec memoriam præsentis Divinae habere studui.

D;

Pro

Pro beneficiis à Deo acceptis gratias debitas ipsi non agebam.

Angelo Custodi debitam non exhibebam reverentiam.

Non excitabam in me desiderium videndi Deum in Cœlo, &c.

Intentionem rectam in meis actionibus non habui.

Contra proximum.

Motibus iracundiæ in hæsi contra proximum.

Locutus sum verba aspera, mordacis, contumeliosa.

Imprecatus sum malum eidem seorsim, deliberate, vel signa impatientis alteri ostendi.

Detraxi famæ alterius graviter vel leviter.

Detrahentes non impedivi.

Dehonoravi personam alicujus auctoritatis.

Seminavi discordias inter aliquos.

Invidebam aliis laudem vel honorem.

Injuste accusavi alterum cum damno ipsius gravi vel levi.

Damnū alteri feci in bonis fortunæ.

Per-

Percussi alterum graviter vel leviter.

Contra seipsum.

Cogitationibus superbis, vanæ gloriæ, vel nimis de me præsumptionis inhæsi.

Ambivi vanam laudē apud homines.
 Aliqua dixi ad laudē meī pertinentiā
 Imaginationibus impuris negligenter restiti, vel iis inhæsi; & delectatus sum deliberatē, vel non.

Dedi iisdem occasionem & qualem.
 Colloquia obscœna cum scandalo institui vel audiui cum delectatione, vel non impedivi toties.

Negligens fui in custodiendo aspectu aliisque sensibus.

Curiōsus fui in videndo, in audiendo, loquendo.

Temperantiā debitā in cibo, potu non servavi.

Tempus otiosē consumpsi.

In fine.

DE his atque de omnibus totius vitæ meæ peccatis præsertim de omnibus impatientiis & verbis otiosis accu-

D 4 so me,

so me, doleo super omnia, ex amore Dei summi Boni, propono cum Dei gratia emendationem, peto poenitentiam & absolutionem.

Post Confessionem.

Conferes te illicò ad agendas Deo gratias pro Beneficio absolutionis, confirmando propositum, & petendo perseverantiam in gratia Dei, quam in hoc Sacramento obtinisti, quod fieri potest hoc vel simili modo.

BENIGNISSIME JESU, revertor ad te cum leproso mundato, & cadens in faciem meam ante pedes tuos, gratias ago, quia me à lepra peccatorum sanguine tuo emundasti. Benedicta sit in æternum Bonitas tua, quæ me respexit longe errantem, & non projecit à facie sua me canem foetidum, sed omnia peccata mea post tergum suum projecit. Quis sum ego Domine, quia dignatus est me rebellem tibi me tuum contemptorem, me vilissimum terræ vermiculum, me fugitivum, tam benigne trahere ad te, tam misericorditer oculo pacis donare. Tua hoc bonitas facit. Ô Pater misericordiarum, qui me prodigum

digum filium ad te reducem suscepisti, stola gratiæ induisti, paterno amplexu dignatus es. Misericordias igitur tuas in æternum cantabo, & benedicam te in omni tempore, qui propitiaris iniquitatibus meis, qui sanas omnes infirmitates meas, qui redimis de interitu vitam meam, qui coronas me in misericordia & miserationibus tuis.

Quis verò jam amplius me separabit à te ô bone Iesu; an tribulatio; an voluptas? an mors? Nihil horum cum gratia tua mi Deus. Statuo firmiter custodire Iudicia iustitiæ tuæ. Malo mori quam fœdari, quia mihi bonum est adhærere tibi, quia tu omni amore dignus es.

Confirma Domine hoc propositum, quod in me operatus es. Adjuva me ô Iesu, virtus mea, firmamentum meum, refugium meum, & liberator meus.

Adesto mihi Divina Mater, peccatorum refugium. Adeste Beati Coelites, Patroni mei,

Quia verò adhuc tibi Domine ita debitor sum, ut non habeam unde de meo satisfaciam; idcirco quidquid mihi de-

est, suppleo ex meritis tuis infinitis, quæ tibi una cum meritis Pretiosissimæ Matris tuæ; & omnium tuorum Electorum, offero in satisfactionem poenæ debitæ pro peccatis meis. Offero simul etiam cum illis meam hanc exilem satisfactionem Sacramentalem, quam nunc amore tui facio, ipse vindex scelerum meorum: tu eam suscipe & salva me.

Hic absolue pœnitentiam, cum sit pars integralis hujus Sacramenti, ne protracta ad statum peccati mortalis, tibi parum aut nihil prosit.

CAPUT XII.

Praxis sacrae Communionis.

Ante Communionem.

PRæmittenda est duplex præparatio: Remota & Proxima. *Remota* consistit, 1. In puritate cordis, non solum à sordibus peccati, sed etiam ab affectu inordinato ad aliquam creaturam. Nam ut ait Spiritus Sanctus, anima saturata bonis terrenis, calcit hunc Cœlestem favum Eucharistiæ.

2. Con-

2. Consistit in aliqua mortificatione pridie Communionis facienda: quæ mortificatio potissimum afficere debet linguam, & gustum, quibus immediate percipimus Sanctam Eucharistiam, ut sic agnus iste immaculatus sumatur cum lactucis acerbis & agrestibus.

3. Consistit in excitatione ferventis desiderij ad imminentem, brevi Communionem *Proxima* verò præparatio complectitur hos affectus.

Actus Fidei.

Credo firma fide, Domine Iesu Christe propter tuam revelationem, te sub accidentibus Eucharisticis, esse verè & realiter præsentem, una cum Divinitate, anima, corpore, & sanguine tuo pretioso & quidem per conversionem totius substantiæ vini in sanguinem. Illum inquam Deum te præsentem credo, & confiteor in hoc Sacramento, qui ex Patre genitus es, ante omnia sæcula eidem consubstantialis; qui pro salute nostra Incarnari, nasci, pati, & mori voluisti, qui denique à mortuis rediivivus nunc ad dexteram Dei sedes,

84 *C A P U T*

Iudex vivorum & mortuorum. Tu es ipse Rex meus. Tu Rex gloriæ Christi. Tu Patris sempiternus es filius. Tu ad liberandum, suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum. Tu ad dexterā Dei sedes, in gloria Patris, &c.

Actus Gaudij.

GAUDE & exulta anima mea, ecce Rex tuus venit tibi. En ipse stat post parietem, & velamen istorum accidentium Panis. En pulsat ad cor tuum, ut ipsi aperias. O quanta mea felicitas! Regem cœli & terræ meo suscipiam hospitio, illum complectar, quem castis tuis visceribus quem in ulnis tuis Virgo Mater gestavit, cujus visione omnes Beati in cœlo satiantur, &c.

Actus Humilitatis.

SED unde hoc mihi, ut Dominus meus veniat ad me? Quis enim ego sum Domine? & quis tu? Tu candor lucis æternæ, infinita puritas: ego putredo, ego summa fœditas. Tu immensa Majestas, ego vermis & cinis. Ergo ne parum est, tibi semel in stabulo pro me
natum

natum esse, quia iterum hodie ad sterquilinum cordis mei intrare desideras? O Domine, exi à me, quia homo peccator sum: non est bonum hunc panem filiorum, mihi cani putrido dare: non expedit hanc redemptionis nostræ gemmam pretiosam ante porcum projicere.

Actus Spei.

AT scio Domine, quia etiam catelli edunt de mensis Dominorum suorum, scio quia debiles & claudos ad coenam tuam invitasti, quia cum peccatoribus manducaſti, quia filium prodigum ad te raducem vitulo saginato tractasti. Audio etiam ex hoc Sacramento illam suavissimam vocem tuam: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Accedo ergo ad te tretus bonitate tua & clementia infinitâ, cum publicanis & peccatoribus: venio cum filio prodigo: Pater benignissime, fac me hodie, sicut unum de mercenariis tuis, qui in domo tua abundant panibus, ego enim fame perco. Ecce infirmus sum; ad te ergo

ergo Medicum venio. Immundus sum ac sitiens ; ergo ad te curro, fontem omnis puritatis. Frigidus ac tepidus sum ergo ad te propero ô ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris, ut amore tuo accendar, & consumar. Tenebrosus sum ? ergo ad te festino, ut illuminer à te ô lux mundi, ô Sol iustitiæ. Viator sum errans in via ad patriam ? ergo ad te confugio, qui es dum via, veritas & vita.

Invocatio Sanctorum.

PREtiosissima Mater Dei, vosque omnes Beati Coelites, invitate quæso hunc Regem vestrum ad tuguriolum cordis mei, præparate illud tanto hospiti, affectibus. Ornate illud vestra castitate, ô SS. Virgines ; vestra humilitate, Confessores ; vestra patientia, Martyres ; vestra charitate, Apostoli ; vestra fide ; Patriarchæ & Prophetæ ; vestra devotione, Angeli & Archangeli. Tu verò Mater Misericordiæ, depone ex ulnis tuis virgineis hunc filium tuum, in sinum cordis mei, sicut illum in duto præsepio reclinasti, simulque

con-

concede mihi illos affectus amoris,
quibus solebas eum amplecti, strin-
gere, osculari.

Desiderium & Invocatio Christi.

Quis mihi det te ô dulcissime Iesu
sugentem ubera Matris meæ, ut
amplectar te & deosculer; Pater æter-
ne, qui sic dilexisti mundum, ut ei uni-
genitum filium tuum dares, da mihi
nunc eundem. Fili unigenite Dei, qui
de sinu Patris ad terram descendisti,
descende Domine ad cor meum. Spi-
ritus Sancte, qui Beatam Virginem Ma-
riam dignum habitaculum Filio Dei fe-
cisti, effice in me quoq; hospitium Fi-
lio Dei. Desidero te millies mi Iesu,
quando venies, me lætum quando fa-
cies? Quid mihi est in coelo, & præter
te quid volo in terra? Deus cordis
mei, & pars mea Deus in æternum.
Quemadmodum desiderat cervus ad
fontes aquarum, ita desiderat anima
mea ad te Deus. Paratum cor meum,
paratum cor meum. Veni Domine &
noli tardare, veni dulcedo mea, veni
requi-

requies mea, salus animæ meæ, Deus meus & omnia.

Post Communionem.

Salutatio Christi & Adoratio.

Desideratissime hospes animæ meæ, procumbo ad pedes tuos cum Magdalena, teque supplex saluto in corde meo, &c. *Vide quæ supra dicta sunt Cap. 6.*

Affectus Amoris.

IESU dulcis hospes animæ meæ, te super omnes divitias, honores, voluptates & super omnia bona creata æstimo, & amo purè propter te, & bonitatem tuam infinitam. Æstimo autem & amo te, quantum est ex me, summè, intensivè, Seraphicè, Marianè, Theandricè, modis possibilibus mihi, gratissimis tibi, tibi debitis, te dignis. Amplector pedes tuos, pro salute mea clavis transfixos, exosculor manus vulneratas, oxosculor latus sacratissimum lanceâ perforatum. Amplector & exosculor caput spinis coronatû, & omnia ac singula vulnera, quæ pro nostra redemptione pati voluisti. Amplector autem te affectu Beatissimæ Virginis
Matris

Matris, affectu S. Iosephi, B. Aloysij, & & omnium Electorum tuorum, sive comprehensorum. O quis mihi det illorum corda & affectus, ad te mihi Iesu diligendum? gaudeo quod ab illis amaris perfectè, eorumque affectus sive jam elicitos, sive tota æternitate elicendos, tibi nunc offero, una cum illo affectu, quo te SS. Trinitas amat. Sancti Patroni mei amate in corde meo, laudate & magnificate mecum hunc Dominum meum, & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Gratiarum Actio.

Liberalissime Domine, quomodo tam copiosè super me indignissimum effundis beneficia tua: Quid tibi in me placuit, quòd ab æterno de me cogitasti, meque charitate perpetua dilexisti: & ut spero ad gloriam æternam prædestinasti: Quid promerui, quod me in tempore ex nihilo creasti, relictis in abyssu nihili infinitis creaturis melioribus? Quod me tibi semper rebellem hucusque conservas, & in sinu tuo portas? quid dignum in conspe-

Tu tuo egi, quod pro me servo tuo redimendo Incarnari, nasci, laborare, pati, ac mori voluisti? quod mihi reliquisti infinita merita tua, doctrinam, exempla, sacramenta? Quod me toties, nō lacte sicut mater Filiū, sed corpore & sanguine tuo reficis, & nunc etiā refecisti? Quod denique me tot gratiis habitualibus ornavisti, tot gratiis actualibus prævenisti & adjuvasti? Agnosco & amplector viscera pietatis tuæ, quibus me diligis, agnosco misericordes oculos, quibus respexisti super canem mortuum, similem mihi: atque pro hac tua liberalitate, ac pro omnibus & singulis beneficiis, præsertim pro isto ad me hodierno descensu, tibi gratias ago in unione omnium affectuum, quibus te laudant Sancti tui in cœlo. Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus. Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

Oblatio Sui.

Sed quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Nihil habeo

beo Domine, nisi ista duo æra minuta,
cor & animam? nisi me ipsum, & qui-
dem jam tot titulis tibi debitum. Me-
ipsum ergo tibi in Sacrificium trado, &
offero. Suscipe Domine Intellectum
meum, & Memoriam, ut de te, pro-
pterea cogitem. Suscipe voluntatem,
ut id velim quod tu vis, id nolum quod
tu non vis. Suscipe cor meum, ut te
solum amet. Suscipe deniq; omnes ani-
mæ meæ & corporis Potentias ac vi-
res, ut in omnibus suis operationibus
ad solam nominis tui gloriam tendant.

Petitio.

Domine non dimittam te, donec be-
nedixeris mihi. Benedic quæso si-
cut vis, scis, & potes cordi meo, ut te
diligat. Benedic omnibus animæ meæ
facultatibus, ne te unquam offendant.
Da mihi veniam peccatorum meorum,
da profectum in virtute præsertim N.
Da usum salutarem hujus sacramenti,
ut in fortitudine cibi hujus, coram te
ambulem perfectè, donec perveniam
ad te ô Deus meus, unicum ac sum-
mum bonum meum.

AD te etiam supplex accedo Virgo & Mater Dei ac Domina mea. Ago tibi gratias, quod hunc Filium Dei Dominum meum, quem ego nunc in Sacramento suscepi, in uterum tuum suscepisti, quod ei sanguinem tuum purissimum ad formandum hoc corpus suppeditasti, quod illum pro hoc usu meo nutritivisti & educaisti. Beata viscera tua. quæ portaverunt hunc æterni Patris Filium, & beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Tu in me illum amplectere. Tu illi canta in corde meo illud tuum Magnificat, quo SS. Trinitatem delectasti: Tu mihi concede illos tuos affectus amoris, quibus eundem sive in utero, sive in ulnis tuis profecuta es: ac demum impetra quæso mihi ab illo vel micā donorum & gratiarū, quas ipse tibi pro hospitio repēdit.

CAPVT XIII.

Actus Virtutum Theologicarum & Moralium.

Habentur in Corde Sancto, Theophili Mariani, à nobis edito, quod Lectorem remittimus.

CAPUT XIV.

Praxis Laudandi Deum.

IN qualibet creatura, quam sensu percipis, adora, lauda & ama aliquam perfectionem Dei, in tali creatura, refulcentem. V. g. in cœlo magnitudinem, in sole claritatem, in flore pulchritudinem : *O quam pulchrior, quam clarior Domine, &c.*

2. Deo age gratias pro creatione, conservatione cooperatione, gubernatione, omnium & singularum creaturarum. O Domine sis benedictus in æternum, qui me cum hoc Sole illuminas, cum hoc igne calefacis, cum hoc flore recreas, &c. Quot stellæ in cœlo, quot guttæ in mari, quot atomi in terra, quot creaturæ in hoc universo sunt, fuerunt & erunt, toties te pro omnibus & singulis momentis creationis ipsarum, & conservationis, nec non concursus tui cum ipsis, laudo & glorifico.

3. Omnia bona opera omnium hominum & Angelorum, quæ tibi Domine unquam placuerunt, vel adhuc placebunt,

cebunt, approbo, & tibi offero ad gustum tuum : è contra quor peccata in hoc universo fuerunt, sunt & erunt, toties illa detestor, & retracto, teque amo super omnia, in recompensationem aliquam pro illis.

4. Facio tale pactum ô Deus tecum. Quoties per hunc diem respiro, toties in me volo trahere corda, & affectus electorum tuorum, atque illis toties te amare, & laudare, & quidem in proportionem geometrica dupla ; ita ut sequens affectus sit duplo intensior, quam fuerit præcedens.

5. Conuersus ad quatuor Orbis partes, quater genu flecte, adorando Deum nomine omnium hominum in mundo viventium, præsertim fidelium & peccatorum, dicendo cum Seraphicis : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus. Vel : Regi seculorum immortalis soli Deo honor

& gloria.

CAPUT XV.

De modo colendi Christum Dominum, & festa ipsius per annum celebrandi.

Vniuersaliter ad cultum Christi Domini, hæc conducent

FRequenter illum adorare, sive in Eucharistia, sive in Coelo, ubi illum contemplaberis ut Gubernatorem, ut summum Pontificem, ut omnium gratiarum Dispensatorem dicesque dum coelum aspicias: *Sedenti in throno Deo, & Agno honor & gloria.*

2. Desiderare & procurare, ut gloria & amor Christi promoveatur ubique & semper.

3. Procurare ut actiones tuæ sint similes actionibus ipsius.

4. De illius officiis, excellentiis ac meritis, loqui legere, meditari.

5. Honorare illum in proximis tanquam Caput in membris.

6. Offerre sæpius ipsius merita, SS. Trinitati, offerre etiam Patri æterno illud

illud Sacrificium, quod Christus Dominus perpetuò offert in Cœlo: *Pater respice in faciem Christi tui.*

7. Elicere 33. affectus erga Christum, in honorem 33. annorum ipsius *vitæ.* Sunt autem hi, vel similes.

Affectus erga D. IESUM.

Qui etiam disponi possunt per decades Coronæ.

1. *Adoratio.*

JESU Excellentissime, te adoro cultu latriæ verum Deum ac supremum Dominum meum.

2. *Fides.* JESU Vteracissime, in te credo, & omnia quæcunque revelasti, firmissime amplector propter te.

3. *Spes* JESU Benignissime, in te spero & per merita tua, veniam, gratiam & gloriam.

4. *Amor.* JESU Amabilissime, te super omnia bona creata ætumo, ac diligo toto cordis mei affectu.

5. *Gratulatio.* JESU Perfectissime, eum tota Ecclesia gratulor tibi, & gaudeo de tua Divinitate, de omnibus excellentiis tuis.

6.

DECIMUM QUINT. 97

6. *Gratitudo.* J E S U beneficentissime, pro tua Incarnatione, doctrina meritis, sacramentis & pro gratiis omnibus, sis benedictus in æternum.

7. *Zelus gloria Christi.* J E S U honorabilissime, desidero ut ab omnibus creaturis rationalibus super omnia lauderis & ameris in æternum.

8. *Dolor.* J E S U Dignissime, doleo super omnia mala, de omnibus peccatis, negligentis, ac irreverentis, quibus aliquando à me, & ab omnibus peccantibus offensus es.

9. *Oblatio sui.* J E S U Liberalissime, totus sum tuus, eroque in æternum, sicut tu totus meus esse voluisti.

10. *Petitio.* J E S U Misericordissime, per vulnera tua esto mihi JESUS & Salvator nunc & in morte mea.

Hi affectus cum semper usurpari possint, sunt tamen alij, qui magis sunt accommodati singulis festis Salvatoris, de quibus aliquid dicendum.

In Adventu Exercitia.

1. **V**isitabis sæpius in utero Beatissimæ Virginis Chri-
stus, tanquam
E in

in carcere pro liberatione tui existentem, & in honorem novem mensium, quibus ibi mansit, elicies novem actus, quales sunt, Fides de Incarnatione Verbi Divini, Adoratio ejusdem Verbi Incarnati, Amor ejusdem, in unione amoris, quo illum in utero tuo amabat Beata Virgo, Gratiarum actio pro beneficio Incarnationis, & similes.

2. Quoniam Deus per Incarnationem specialiter manifestavit sua attributa, benedices omnia & singula, hoc modo. Domine sit benedicta ab omnibus super omnia tua Potentia, quam ostendisti uniendo tam mirabiliter Verbum Humanitati. Sit benedicta Sapientia tua, qua invenisti modum, tam proportionatus salvandi genus humanum. Sit benedicta liberalitas tua, qua nobis filium tuum, & omnia cum illo donasti. Sit benedicta Misericordia tua, qua nostras miseras suscepisti. Sit benedicta iustitia, cui ut iatis faceres ad æqualitatem pro nostris peccatis, carnem passibilem suscipere voluisti, &c.

3. Mutando VERBUM Incarnatum, in honorem ipsius muti & humiliati,

DECIMUM QUINT. 99

liati, hoc tempore exercebis te potissimum in refrenandis vitiis linguæ, & in actibus humilitatis. Item ad imitandam unionem hypostaticam, exercebis te in unione n. orali cum Deo, quæ consistit in destructione amoris proprii, qui est velut substantia hominis veteris & terreni, & in amore Dei, per quem homo unus cum Deo Spiritus efficitur.

4. *Petitiones* hoc tempore istæ possunt esse VERBUM Incarnatum, de cælo in terram descendens, da ut ego hinc in cælum tendam, & perveniam Fili Dei, qui factus es filius hominis, da ut ego sim filius Dei.

O Sapientia Incarnata, quæ ad me docendum venisti, da ut observem doctrinam tuam.

Tessera hoc tempore frequenter repetenda, sit hæc: *Veni Domine & noli tardare.*

In Nativitate Domini.

I. **A** Liquoties de die, nunc cum Pastoribus, nunc cum Angelis cantantibus Gloria in excelsis, nunc cum
E 2 Ma-

Magis , salutabis & adorabis in stabulo Christum natum, hoc modo : V E R-
B U M Incarnatum, adoro in hoc par-
vo tuo corpusculo, immensitatem tu-
am, quâ cœlum & terram imples. Ado-
ro in hac paupertate divitiarum gloriæ
tuæ Adoro in hac tenella ætate, tuam
æternitatem. Adoro in hac carne mor-
tali tuam immortalitatem. Salve Rex
Regum , Rex pacifice, Princeps pacis ,
veni & impera nobis. Salve ô lux nū-
di illuminans pastores : Illumina quæ-
so tenebras meas. Salve Pastor, quæ-
rens in hoc stabulo ovem perditam :
quære me, quia ovis sum perdita. Sal-
ve Magister veritatis, docens ex hac
Cathedra præsepij : doce me facere vo-
luntatem tuam.

2. Toto die per imaginationem ver-
saberis in sacro stabulo , in quo natus
est Christus. Itaque decumbes prope
bovem & asinum, qui Christo præsta-
bat obsequium. Dum te indues recor-
daberis fasciarum Christi Infantis.
Dum comedes, recordaberis lactis vir-
ginis, quo Christum Virgo Mater nu-
trabat. Audiendo cantum, recita-
beris

beris: cantus Angelici in stabulo. Dum examen facies, putabis te cum S. Iosepho verrere stabulum, juxta illud Davidis. *Scopebam Spiritum meum.*

3. Communio sacra sic fieri potest, Cor tuum est stabulum, in quo Christus nasci debet per gratiam, quam immundum & bestialibus affectibus plenum! *Primo* ergo te humiliabis coram Deo. *Secundo.* Emundabis cor tuum per contritionem. *Tertio.* Videndo quod non sit locus Christo nato in diversorio, invitabis eum ad cor tuum, petesque à Beatissima Virgine, ut filium suum in corde tuo tanquam duro præsepio deponat. *Quarto.* Sic introducto Christo per Communionem ad stabulum cordis tui, varia illi obsequia præstabis: itaque adorabis eum cum Pastoribus ac Magis, offeresque aliquam spontaneam incommoditatem, quam suscipies in honorem Christi, aliquid simile in sua Nativitate patientis. Complecteris ipsum affectu Sancti Iosephi & Beatissimæ Virginis, ac velut Bos & Asinus comparatus scilicet jumentis insipientibus, eundem amore tuo fer-

venti calefacies. Ligabis fasciis non tam illum, quam tuam rebellem voluntatem, faciendo aliqua sancta proposita. Parabis balneum illi ex lacrymis contritionis, & compassionis, erga Salvatorem tuum, jam in sua Infantia pro te pati incipientem. Quinto, Obturabis foramina sensuum tuorum, interdiu custodiendo oculos, linguam, aures, ne ventus frigidus tepiditatis incommodum offerat Christo, quem in tor tuum suscepisti.

Tessera hujus diei, ad singulas horas pronuntianda hæc erit: VERBUM CARO FACTUM EST, & habitabit in nobis, Vel JESU tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

In Nouo Anno.

1. **R** Evocabis in mentem beneficia quæ hoc anno à Deo recepisti, & in gratiarum actionem offeres JESUM in Circumcisione cruciatum.

2. Cum dolore commemorabis tibi peccata quibus Deum anno elapso offendisti, & in sanguine Christi in Circumcisione effuso, ablues animam tuam.

tuam, statuesque firmiter pro anno sequenti melius Deo servire, & vitare peccata, præsertim aliquot graviora in particulari

3. Pro strena offeres SS. Trinitati JESUM natum & circumcisum, pro strena vicissim, petes benedictionem & gratiam sanctè vivendi in anno sequenti.

Tempore Passionis.

1. Nullum diem omittes, quo aliquid de Passione Domini non mediteris, vel legas, ea quæ inferius habentur.

2. Mortificationes hoc tempore crebrius usurpandæ, quales sunt disciplinæ, catenulæ, somnus in lecto du-riore, &c. &c. In honorem flagellationis, vinculorum, & crucifixionis Domini.

3. In actionibus ordinariis retinebis memoriam Domini patientis, juxta ea, quæ circa hoc dicta sunt cap. 3.

4. Videndo Imaginem Christi patientis, vel audiendo aliquod mysterium passionis, excitabis in te affectum

gratitudinis, & offeres Christum patientem pro tuis peccatis, quatenus Christo patienti oppositis. V. g. Sudorem Christi pro tua tepiditate in obsequio divino; flagellationem pro sensualitate, spineam coronam pro ambitione, contemptum Domini pro superbia, crucifixionem pro impatientia, &c.

5. Curabis pro tua parte compensare ea, quæ Dominus pro te patitur. Itaque adorabis Majestatem ejus contemptam, amabis Bonitatem infinitam odio habitam, laudabis & glorificabis Sapientiam derisam, Innocentiam contumeliis affectam, Sanctitatem inter sceleratos reputatam, dicendo: *Domine quot contemptus, quot contumelias, quot odia pertulisti, tot tibi offero affectus laudis, honoris, amoris.*

6. Affectu compassionis omnia & singula vulnera Salvatoris salutabis hoc modo: Ave sedes Sapientiæ Caput Salvatoris mei, pro mea superbia corona spinea redimitum: heu me, ego te meis cogitationibus superbis, inhonestis, &c. ceu spinis laceravi.

Ave

Ave Frons sole ferentior spinis cruentata, in lapsu percussa ignosce quæso invecundiam meam. Ave Oculi, cœli sidera, pro me velati, contusi, livore pleni: adoro vos, & damno meam curiositatem, meam vanitatem, &c. Ave Aures, portæ cordis, semper ad orationem nostram apertæ, & in Passione contumeliis sauciatae: utinam aures meæ sint apertæ inspirationibus divinis. Ave Vultus, Angelis desiderabilis, per alapam tuam, per sputa; non te avertas à me. Ave dulce Os, pro me felle & sili cruciatum. Ave Collum funibus constrictum, felle imbutum, propter meam intemperantiam. Ave Humeri crucem sustinentes, & flagellis cœsi. Ave Manus, unde bona omnia procedunt, ligatæ & clavis transfixæ, pro nostris rapinis, vindictis aliisque manuum peccatis. Ave Pedes perforati. Ave Latus apertum, porta Domini, per quam Iusti intrant, fenestra humanitatis; intrem & ego per Te ad vitam æternam. Ave denique Cor Domini mei dulcissimum, Regina charitatis, refugium mulierum, meis

voluptatibus afflictum, cruciatum, ac tanto erga nos amore accensum, per hoc ipsum cor tuum. Te Rogo Bone JESU, ne permittas, ut sanguis tuus pretiosus, sit pro me frustra effusus.

Tessera hujus temporis. Qui passus es pro nobis JESU Christe miserere nobis.

In Resurrectione Domini.

1. **S**alutabis Christum Dominum Redivivum cum Beata Virgine, cum sanctis mulieribus, cum Apostolis, &c.

2: Credes firma fide, eum resurrexisse verè.

3. Sperabis per mortem ejus, felicem Resurrectionem.

4. Gaudebis de ejus resurrectione, & de dotibus gloriosi corporis.

5. Petes, à vitiis resurrectionem spiritualem.

Tessera hujus temporis, hæc erit: Vivat JESUS redivivus. Credo quod Redemptor meus vivit.

In Ascensione.

1. **P**rostratus ad pedes Christi Domini ascendentis, cum Beata Virgine, & Apostolis, valeantes ipsi, & gra-

gratias ages pro laboribus spatio 32. annorum toleratis, ac pro consummato opere nostræ Redemptionis.

2. Offeres illi abeunti pro viatico cor tuum, ut illud secum accipiat, & à terra attollat, coeloque affigat. Offeres & aliquas resolutiones ac proposita transmittenda per Christum. SS. Trinitati, v. g. Quod Deum nullo peccato mortali offendere velis; quod gloriam ejus majorem propagare cupias &c.

3. Petes humillime, ut elevatis manibus benedicat tibi, illa benedictione, quam dedit SS. Apostolis.

4. Gaudebis de gloriosa ejus ascensione & exaltatione nominis ipsius, ac de illo amplexu, quo SS. Trinitas Christum suscepit in coelo.

5. Gratias ages SS. Trinitati pro ista exaltatione triumphali Christi Domini. Gratias item ages. Angelis & SS. Patriarchis, quod Christum triumphantem ad coelum deduxerint, ibique Regem suum adoraverint.

6. Adorabis in coelo Christum, ut Regem, ut supremum Pontificem, ut Advocatum, & Thesaurarium.

7. Desiderabis cum illo esse, & vere in æternum.

Tesera huius diei sit hæc: JESU tibi sit gloria, qui victor in cælum redis. Sedenti in Throno Deo, & Agno honor & gloria.

Die Pentecostes.

Tale Exercitium proponit P.
M. P. Gaspar Druzbiński
Soc: JESV in-MSS.

1. Concipiatur æstimatio dignitatis, bonitatis, potentiae, quam habet Spiritus Sanctus.

2. Desiderium ejus præsentiæ.

3. Investigatio eorum, quæ me impediunt, quo minus Spiritum Sanctum plenè uapiam cupientem se mihi per sua dona copiosa communicare.

4. Mei abjectio, humiliatio, annihilatio, in ejus conspectu.

5. Addi potest gratiarum actio, pro descensu in Apostolos, & pro omnibus illustrationibus ac inspirationibus, mihi à Spiritu Sancto datis.

6. Addi potest dolor de defectibus,
qui-

quibus restiti Spiritui Sancto, cumque in me contristavi.

7. Invitatio ejusdem ad animam, tanquam ad templum suum; veniat ignis ad frigus, aurum ad lutum spiritus ad carnem. Ubi adhiberi potest intercessio B. Virginis & Apostolorum recipientium Spiritum Sanctum.

8. *Petitio eorum donorum à Spiritu Sancto, quibus hodie replevit Beata Virginem & Apostolos.*

Tesera hujus diei: Veni Sancte Spiritus, & emitte calitus lucis tue radium. Vel Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me à facie tua, & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me. Psal. 50.

In Festo Corporis Christi.

Præter ea quæ dicta sunt de Visitatione SS. Sacramenti, quæ in hoc festo sæpius repetere par est ad devotionem sequentes jubabunt.

Affectus erga SS. Sacramentum.

Credo firma fide, & confiteor Domine JESU Christe, te in hoc Sacramento
cre-

cramento verum Deum & hominem,
& quidquid sancta Mater Ecclesia cre-
dendum proponit, firmissimè ample-
ctor.

2. *Adoro te*, hic præsertim, cultu
latriæ, affectu totius Ecclesiæ militan-
tis & triumphantis.

3. *Gaudeo* de omni honore & glo-
ria, quam habes ab Angelis, & fide-
libus per totum mundum, in hoc Sacra-
mento.

4. *Doleo* de omnibus hæresibus, bla-
spheemiis, sacrilegiis, irreverentiis,
quibus ab hæreticis & malis Catholicis
in hoc sacramento offenderis.

5. *Ago tibi gratias* cum tota Ecclesia
tua, pro instructione, & usu hujus Sa-
cramenti, tam mihi, quàm aliis, con-
cesso.

6. *Desidero*, ut ab omnibus creaturis
rationalibus adoreris, & glorificeris
in hoc Sacramento, & digne suscipia-
ris, &c.

7. Domine totus sum tuus, eroque
in æternum, sicut totus meus esse vo-
luisti in hoc Sacramento.

8. SS. Trinitas respice in faciem
Chri-

DECIMUM SEXT. III

Christi tui hic verè præsentis, quem tibi nunc offero, in sacrificium Latreuticum, Eucharisticum, propitiatorium, Impetratorium.

9. Da mihi quæso gratiam, ut te in hoc Sacramento, prout oportet, colam, & suscipiam, ac demum in coelesti convivio, da ut te fruam in æternum.

Tesera hujus diei ad singulas horas repetenda. *Laudetur SS. Sacramentum.*

CAPUT XVI.

Breves Meditationes de Passionem Domini.

Christus Valedicit SS. Matri.

I. **C**ONsidera animam meam, quam obediens fuerit Christus voluntati Patris æterni, cui ut obediret, voluit etiam Matri suæ Sanctissimæ, quam adeo amabat, valedicere, ipsamque relinquere ac affligere, properando ad crucem, & dolores, ac cruciatus acerbissimos. Tu vero quoties ad Dei inspirationes obliuiscis; quam nimis es atti-

xus rebus creatis, quæ in te amorem Dei impediunt! Erubescere coram Deo, & nunc tandem dic vale omnibus salutis impedimentis, quamvis tibi charissimis, idque amore Christi, & studio imitandi ipsum.

2. Considera, quo dolore, quibus lacrymis excepit hanc valedictionem Filij sui SS. Mater, quæ tam prope Christum, non ut hominem tantum, sed etiam ut Deum diligebat: ex altera parte, vide quàm patienter, hoc triste nuntium tulit; non conquerendo, non signa ulla impatientiæ ostendendo, sed potius confirmando, se divinæ voluntati. Tu verò dum privaris aliquo solatio, dum tibi Deus aliquam afflictionem immittit, quàm impatiens es; quàm Dei voluntati repugnas! dole igitur & desiste tuas impatientias. Resigna te Deo & omnes afflictiones. Compatere afflictionibus SS. Matri, pete ab illa patientiam in adversis.

Christus orat in horto:

1. **C**onsidera, quàm reverentiâ, Christus orat Patrem, qua attentione, qua

qua devotione. Orat prostratus in terram, orat separatus à discipulis, in loco remoto ab omni strepitu, tempore noctis quieto. Et tamen fuit æqualis Patri, non fuit obnoxius distractionibus in orando. Tu vero quàm irreverenter, quàm distractè, quàm tepidè oras, loquerisque cum Dei majestate, cum sis pulvis & cinis, ac vilis, ranuncula. Erubescere, dolo, propone emendationem, pete à Christo donum orandi, & ejus orationem offer Deo, pro tuis in orando defectibus.

2. Considera alias virtutes orationis Christi. Fuit enim conjuncta cum Filiali fiducia, cum diceret, *Pater si possibile est*. Fuit cum Dei voluntate conformis, cum diceret, *Non mea sed tua voluntas fiat*. Fuit perseverans, cum tribus horis, ter eandem orationem repetierit. Disce à Christo orante, qualis tua debeat esse oratio, Vide an talis soleat esse. Pete veniam defectuum in orando. Propone Christum orantem imitari, & ad hoc opem ab ipso implora.

*Christus tristatur & sanguine
sudat.*

1. **V**ide & imaginare Christum pal-
lentem, tristem, tœdio afflictum,
quales solent esse agonizantes, & con-
sidera quod hæc tristitia fuerit tanta, ut
sufficeret ad mortem, prout ipse Do-
minus dixit : *Tristis es anima mea usque
ad mortem.* Tum quære ex Christo Jesu
Voluptas cordium, quis te ad eò affli-
xit ! Respondebit ipse procul dubio,
te fuisse causam tristitiæ, illa tua volu-
ptate, illis tuis peccatis, quæ tunc
Christus in horto videbat, & quæ tan-
to pere nunc horrebat, ac detestabatur.
Quibus expensis, excita in te summum
odium, ac detestationem peccati, præ-
sertim illius in quod sæpius laberis.
Pete à Christo moerente contritionem
de peccatis. Statue aliquod solatium
Christo moerenti afferre Commenda
Christo agonizantes tuamque agoni-
am, & illa tua tœdia extrema, pavorem
ac tristitias conjunge Christi tœdiis,
pavori ac tristitiis.

2. **V**ide Christum sanguine sudan-
tem,

tem, vide defluentes guttas sanguinis primò in vestem, deinde in terram. Hæc admiratus, quære causam hujus prodigiosi sudoris; quæ non est alia nisi quod Christus pro salute tua, tantum laboraverit usque ad sudorem sanguineum. Tu verò quam parum laboras pro salute tua, quid hætenus pro illa ardui superasti? Cui tentationi usq; ad sanguinem restitisti? quid heroicum generose fecisti? Confundere collige istas guttas sanguinis, tanquam gemmas pretiosas, & repone in corde tuo. Suppone terram cordis tui isti pluvix sanguineæ, & pete à Christo, ut hoc rore pretioso, cortuum aspergat, reddatque fertile ad producendos flores & fructus virtutum. Denique statue, usque ad sudorem, usque ad Sanguinem, pro Deo, pro coelo, pro anima tua generose operari.

Christus Comprehenditur.

I. **C**onsidera ex una parte furorem satellitum, quo in Christum velut in agnum lupi irruerunt, eumque funibus & catenis ligarunt ad instar
præ

præ donis. Ex altera parte vide mansuetudinem Christi, non repugnantis, sed spontè manus offerentis ad vincula. O Samson invictissime, quis te his compedibus ligavit? Nemo alius, ô anima, nisi amor tui, aut potius peccata tua; ita enim dicit per prophetam: *Funes peccatorum circumplexi sunt me gratis.* Ergo tam duro eris corde, ut videns amore tui ligatum Deum hominem, non permittas te ab eo ligari, non catena ferrea, sed aurea amoris. Non ut amittas libertatem, & vitam, sed ut majorem acquiras libertatem & vitam æternam. En stat tam diu ad portam cordis tu pulsans Deus, ut te liget sibi invictimam, sibi que adstringat. Dona te aliquando ipsi, qui se tibi ad tam dira tormenta donavit. O Domine liga cor meum amore tuo; liga memoriam, ut tui solius recorder, liga oculos, ne videant vanitatem; liga manus, ne operentur iniquitatem; liga linguam ne quod tibi displicet loquatur; liga pedes, ne ambulent in via peccatorum; liga me totum vinculis charitatis, ut vivam totus tuus in æternum.

2. Christus tam crudeliter ligatus, ad terram à nefariis satellitibus prosternitur, eorumque pedibus conculcatur. Vide anima mea, Dominum gloriæ, Regem majestatis, cui curvatur omne genu, qui sedet super Cherubim, cujus coelum sedes est, sub pedibus vilissimorum hominum jacentem. O quantum se demisit pro te tanta majestas! & tu pulvis & cinis, terræ vermiculus, tam studiosè alta petis, omnibus cupis eminere, nulli vis subjici. Erubescere & desle tuam superbiam, discere à Christo conculcato humilitatem, discere ab his subjici. Offer Deo istam Christi humilitatem, pro tua superbia & hanc virtutem à Christo pro amore tui conculcato,

Christus ad Annam alapa ceditur.

1. Considera quomodo Christus, ab Anna Pontifice interrogatus de sua doctrina, cum modeste respondisset, suam doctrinam esse publican, ob hoc molestum responsum, ab uno ministrorum alapam accepit. Expende quam fuerit nec alapa Christo tantæ digni-

dignitatis Personæ in tot spectantium præsentia, non solum graviter contumeliosa, sed etiam crudelis, cum fuerit inflata manu armata, ita ut Christus in terram prolapsus sit. Contemplare ergo, faciem Christi lividam, vide signa illius sacrilegæ manus, faciei Christi impressa, & obstupesce tantum scelus, Christoque patienti compatere, sed simul vide tuam impietatem. O quoties & tu faciem Christi percussisti! non volendo audire ejus vocem, qua tibi ad cor loquitur, contemnendo ipsius vocationem ad statum meliorem, non æstimando Christi Consilia. Igitur cum dolore pectus tuum percutte, & osculare Crucifixi imaginem, petendo veniam, & emendationem proponendo.

2. Considera patientiam & mansuetudinem Christi: pro tam crudeli & ignominiosa alapa. Non evocat è cœlo fulmina, non malum imprecatur, non signum ullum impatientiæ ostendit, non prorumpit in verba mordacia, sed mansuetissimè respondet. *Si male locutus sum, testimonium perhibe de*
male

malo ; si autem bene, quid me cadis ? Admirare hanc patientiam mansuetudinem ; simul te reflecte supra tuam impatientiam, dum uno verbo, unâ levi confusione provocatus, tam facilè excandescis, nihil nisi minas & vindictam spiras, in verba aspera & maledicta prorumpis. Confundere, disce à Christo mansuetudinem & patientiam, eamque propone ad pete, à Christo mansuetissimo.

Christus apud Caipham.

I. **V**ide Christum ligatum stare cum omni modestia ante Caipham ; Considera, quàm injuste ipsa Innocentia & virtus Dei, in illo consilio accusatur ! quomodo ille qui est Sanctus Sanctorum, & author vitæ, pronuntiatur blasphemus, & reus mortis judicatur. Hinc agnosce, quàm sint erronea judicia humana, quæ Christum condemnarunt, ac proinde quàm parvis sint æstimanda. Tu verò quàm studiosè ea quavis ! quantum affligens, cum injustè accusaris aut condemnaris ! Erubescere, & disce exemplo Christi pati accusationes, calumnias, & judicia hominum,

minum, atque ad hæc toleranda offer-
te, amore Christi injustè accusati, &
condemnati, à Deo auxilium petendo.

2. Considera alias injurias, quas
hac nocte passus est Christus in domo
Caiphæ. Nam alligatus ad columnam
fuit expositus tanquam mera oppro-
briorum, furori satellitum, quorum
aliqui velarunt faciem ejus, alij pugnis
& alapis eum cædebant, alij in faciem
ejus spuebant, alij capillos evellebant.
Admirare hoc spectaculum, & compa-
tere ex corde Christo, tanta pro amore
tui patienti, simul etiam dole, quod tu
quoque velare soleas oculos Christi,
quando ita liberè peccas, ac si te pec-
cantem Deus non videret. Dole, quod
in faciem Christi spuās, dum in præsen-
tia illius effutis verba inhonestā, spuris
omnibus turpiora. Dole, quod Chri-
sto alapam infligis, cum alios contun-
dis, & ex amore Domini tui abhinc te-
riò corrige corrigenda.

Christus apud Pilatum.

1. Considera calumnias Christo im-
positas à judæis apud Pilatum,
tam

tam enormes, Nam appellatus est malefactor, seditiosus, ambitiosus, læsæ majestatis reus: & tamen fuit innocens, segregatus à peccatoribus, Sanctus Sanctorum. Ex altera parte considera silentium Christi, cum nec per se, nec per alium voluerit refutare calumnias, licet facile potuerit, & licet faventem sibi judicem habuerit. Hinc verò reflexione supra te facta. vide an tu quoque in aliquo innocente, Christum non es calumniatus, an non infamaveris, & detestare hoc vitium, accipe à Deo charitatem proximi. Deinde vide quo silentio toleras calumnias, iniquas accusationes, detractiones & ad illas tolerandas te resolve amore Christi, petendo patientiam.

2. Expende illa verba Christi, cum interrogatus à Pilato. *Ergo Rex es tu?* Respondit: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Quibus verbis docet Christus, nos, qui Christum adoramus, non debere inhiare mundanis divitiis, honoribus, voluptatibus, quæ omnia transeunt, sicut fumus & umbra, sed potius studere congregandis meritis, & divi-

tiis æternis, spectando in omnibus nostris actionibus, Regnum cœlorum, & gloriam æternam, ad quam creati sumus. Tu verò ô quantum affixus es mundo ejusque fallacijs, quàm rarò ad bona æterna & cœlestia aspiras: & tamen te Christi sequacem esse dicis. Erubescere mendacium istud, & pere à Deo gratiam, ut tibi vilescant omnia transitoria, & chara sint bona æterna.

Christus apud Herodem.

Considera quomodo Christus per plateas urbis publicas, spectante populi multitudine vinctus funibus & catenis, ab uno tribunali ad aliud, tanquam Latro ducitur, aut potius trahitur; quomodo à satellibus nefariis nunc pugnis, nunc calcibus tunditur, quomodo ab insolentissima plebe, cui tot beneficia præstitit, illuditur, luto & lapidibus impetitur, jam latro, jam falsus Propheta, ac deceptor hominum proclamator. Ex altera parte elevata mentem, & considera in Christo illam adorandam Majestatem, cui serviunt

An-

Angeli, quæ rebus omnibus domina-
tur; illam potentiam, cui nemo resi-
stere potest; & hæc obstupefcens in-
clama. Pro me, pro me, vilissimo ver-
miculo, talia Deus patitur, pro me
conculcatur, pro me Deus ligatus, irri-
sus, &c. Et hoc sæpius repete, donec
cor tuum accendatur; tunc enim pro-
rumpes in affectum compassionis erga
Christum, talia patientem, & in affe-
ctum doloris de tuis peccatis, quæ fue-
runt causa Christo harum afflictionum
Deinde amore Christi facies proposi-
tum vitandi hoc vel illud peccatum,
item vincendi hunc vel illum respec-
tum humanum, & repugnantiam in
obsequio Divino.

2. Considera Christum, qui est Sa-
pientia Dei infinita, ab Herode ejusq;
aulicis contemptum & pro studio ha-
bitum, irrisum, atque veste alba indu-
tum, ut ab omnibus pro fatuo habere-
tur, & ita per plateas reductum ad Pi-
latum. O quæ tunc probra, quas irri-
siones audivit cum summa patientia,
ab illa fæce hominum, Innocentissimus
Salvator! & tu ab omnibus vis hono-

rari, laudari, adorari, cum id nec ob sapientiam, nec ob patientiam merearis. Confundere de hac tua ambitione, disce à Christo, contemptus, irrisiones, ac probra, ejus amore pati: hæc enim sunt insignia servorum Christi, quibus ipse indutus fuit apud Herodem. Pete etiam à Christo vestem albam puritatis, quam ipse nobis hac irrisoria veste comparavit.

Christus redit ad Pilatum.

I

EXpende Christi ignominiosam cum latrone Barabba comparisonem, atque Barabbæ præ Christo electionem: Quod, ô quantum dolorem Christo attulit! cum vidit se adeò contemptum ab illo populo, quem tot beneficiis cumalavit. Sed tu quoque an non præfers Barabbam Christo? Quando magis adhæres suggestioni Dæmonis, quam inspirationi Divinæ: quando plaris æstimas nundi voluptatem, divitias, honores, quàm Christi gratiam & vitam æternam: quando Christi voluntatem postpōnis tuæ voluntati, ratio-

tionem sensui, spiritum carni, æternitatem bonis temporalibus. Deplora ergo istam cœcitatē tuam, deprecare Christum, & ex nunc illum ejusque gratiam æstima super omnia, supra divitias, supra amicos, supra famam, supra voluptates, &c.

2. Considera, vociferationem Judæorum clamantium: Tolle, tolle, crucifige? hos plausus retulit summa Sapientia, summa Sanctitas, summa beneficia Christi, & tu tantopere ambis laudem humanam, & plausus, adeò affligeris, dum illis cares, quibus tamen undique indignus es. Confundere, & hinc disce contemnere laudem humanam, & gloriam à solo Deo quærere, apud quem solum vera est laus, & quidem æterna.

Christus Flagellatur.

I

EXpende, Christi in conspectu tot hominum probrosam nuditatem, ante flagellationem. Quanta ibi fuit Christi verecundia, de qua dicit ad Patrem in Psalmo; *Tu scis confusionem &*

reuerentiam meam ! Quantum vero te amavit ! qui amore tui vestibis etiam spoliari voluit, ut te veste gratiæ, & virtutum, ac stolâ gloriæ indueret. Propter te eo devenit Deus, qui cœlum stellis, terram floribus, aves plumis, Angelos gloria vestit, ut amore tui factus sit nudus. Tu jam vide, quid te par sit facere, amore hujus Domini. An non expedit ut te spolies omnibus affectibus inordinatis, omnibus solatiis, omnibus commoditatibus, ut Christum ducem tuum nudum, miles nudus sequaris.

2. Vide Christum ad columnam atrociter funibus ligari, non reluciantem, non resistentem, sed ultro manus ligandas offerentem. Admirare hanc Christi obedientiam, eumque imitari stude, ut propter Deum non satellitibus sed superioribus tuis jam promptè obedias, & præsertim ut obedias Deo, dum tuam libertatem vult ligare, & te sibi adstringere nexu amoris.

3. Considera diram Christi flagellationem. Dira fuit ex parte temporis, quia juxta aliquos duravit unâ horâ & mediâ.

mediâ. Dira ex parte flagellorum, quæ constabant ex nervis, catenis ferreis, virgis spinosis. Dira ex numero plagarum, quarum numerantur 6666. à planta pedis usque ad verticem Christi Dira ex rabie carnificum, qui partim pecuniis conducti à Iudæis, partim à Dæmone incitati, crudelissime seviebant in Christum, alii aliis succedendo. Deniquè dira fuit ex parte carnis & complexionis Christi delicatissimæ. Vide ergo in cerne Christi sulcos, vide sanguinem defluentem in terram, vide totam carnem laceratam, vide ossa transparentia: & te ipsum hujus laniationis reum agnosce. Hæc enim patitur Christus propter tuam libidinem, propter tuas carnis delicias. De his igitur dole, Christo compatere, & firmiter propter fugam omnis voluptatis carnalis, & carnis mortificationem. Denique in sanguine Christi in hac flagellatione effuso, animam tuam contaminatam lava, dicendo cum Psalmista, *Amplius lava me Domine ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me, &c.*

Christus spinis coronatur.

I

EXpende amorem Christi erga te. Non satis fuit ipsi tam copiosum pro te sanguinem effudisse in flagellatione: una adhuc pars corporis, nempe caput, superfuit à vulnere libera: & hanc etiam voluit pro te lacerari spinis. Vide ergo qua rabie milites imponunt Christo coronam spineam, eamque capiti sacrosancto baculis crudelissime infigunt. Vide spinas, quarum plures numerantur quam mille, usque ad cerebrum pertringentes, juxta S. Bernardum. Vide sacrum cruorem copiosissime primò in faciem, deinde in corpus ex facie defluentem. Tu verò Christiane, quam Christo difformis es! qui caput tuum coronas. cogitationibus lascivis, superbis, ambitiosis, quæ in has spinas conversæ, Christi caput laniarunt. Itane decet sub spinoso capite membrum esse delicatum? Itane Regis ad exemplum tui componeris? Ah depone aliquando amore Christi istas rosas evanidas ex capite tuo, & impone

tibi

tibi coronam Christi spineam, quæ in auream in cælo convertatur.

2. Christo sic coronato ad ludibrium traditur in manus arundo, loco sceptri. Vide quid Christo mundus offerat, & quid tibi etiam offerre possit. Nil nisi arundinem, nisi bona vacua, inania, fragilia. O quantum hoc dono tibi illudit! Cur ergo potius non auras aureum Christi sceptrum, Regni coelestis insigne? Cur tibi illudi permittis? Redi aliquando ad mentem, & solida præfer caducis, temporalia æternis.

3. Vide quomodo Christo illudunt milites: uno genu flectunt ante ipsum, & manu caput feriunt ac vulnerant. Regem adorant, sed arundine donatum. O quoties & tu ita Christo illudis, cum eum adoras orando, sed contemnens malè operando, cum ipsum uno genu adoras, altero Diabolum: cum ipsi offers, illa arundinea & fragilia proposita, illam arundineam omni spiritu vacuum pietatem. Erubescere hanc impietatem, & statue, Christum solida virtute adorare, hasq; illusiones com-

penſa, dicendo cum Pſalter: *Tu es ipſe
Rex meus & Deus meus, ô Domine ego ſer-
vus tuus & filius ancillæ tuæ.*

*Chriſtus damnatur ad crucem eam-
que bajulat,*

I

CONſidera puſillanimitatem Pilati:
Is enim agnovit Innocentiam
Chriſti, dicendo: *Ego nullam in eo cau-
ſam mortis invenio: & tamen propter re-
ſpectus humanos, propter gratiam
conſervandam apud Cæſarem, propter
vitanda odia Iudæorum; Chriſtum in-
juſtiſſimè damnavit ad crucem. O Re-
ſpectus humani infelices! an unum ad
hoc impuliſtis, ut Chriſtum ejusque
imitationem, ut vocationem reſpue-
ret, ut virtutem defereret, ut damnaret
Chriſti conſilia & præcepta? Ego ipſe
an talis non ſum? Nolo deinceps eſſe ô
Domine, da mihi generoſum animum
omnes reſpectus humanos contemnen-
di, tibi que magis adhærendi, & virtu-
ti, quàm amicis, quàm mundo, quàm
carni, omnibuſque aliis, me à te revo-
cantibus.*

1. Con-

2. Vide Christum damnatum ad mortem, cruce onustum per vias publicas procedere, atque montem Calvariae conscendere, vide quàm sæpè jam sanguine exhausto debilitatus, sub pondere crucis labitur, nec ullus adest qui illum in cruce ferenda juvare velit. A te igitur hoc solatium petit, illis Evangelij verbis: *Qui vult venire post me, tollat crucem suam, & sequatur me.* Non vult, ut tantam, tamque gravem crucem feras, quantam ipse tulit, sed tantum vult, ut feras crucem tuam, id est crucem parvam, crucem tuis viribus accomodatam, crucem tuis peccatis debitam, Cur ego renuis? Cur te excusas? Cur humeros cruci Christi non submittis? Resolve te aliquando generosè, & offer Christo ad portandam cum illo crucem, & disce, non esse aliam ad coelum viam, nisi hanc, qua Christus ivit, crucem ferens.

Christus Crucifigitur.

I

CONSIDERA, Christo ante Crucifixionem in monte Calvario, cum jam

vix spiraret præ debilitate, oblatum esse vinum felle mistum. Quanta ita crudelitas fuit: Quam acerbum Christo tormentum! Quanta porro Christi erga nos charitas, qui amore nostri, nullum sensum suum, etiam gustum, voluit esse à dolore immunem. Ectū an Christo vinum felle mistum non propinas? Cum illi offers illas devotiones tepidas, illa bona opera, tot imperfectionibus mista, cum in potu temperantiam debitam non observas. Dole de istis defectibus, atq; hinc & nunc offer aliquem actum heroicum, maximæ alicujus tuæ repugnantiae victorem, quo gustum Christi felle exasperatum recrees.

2. Vide Christum vestibus ad carnem concreto sanguine adhærentibus, non minus ignominiosè, quàm crudeliter nudatum, ac planè excorticatum, prosterni in trabem Crucis. Vide cum quanta charitate extendit manus & pedes, ut cruci affigantur. Vide quo furore carnificum, membra sacrosancta extendantur, & clavis perforentur. Vide quomodo se Christus offert in
hoc

DECIMUM SEXT.

133

hoc altari pro peccatis tuis, in sacrificium Deo Patri. Hinc verò discere amore Christi, te spoliare commoditatibus investitu, in lecto, & aliis, ut nudus, nudo Christo Crucifixo te adstringas. Discere crucifigere carnem tuam; manus, ne quid mali operentur; pedes, ne per viam iniquitatis ad occasionem peccati ambulent; ac denique totum corpus tuum, ut dicere possis cum Apostolo, *Christi confixus sum Cruci*. Itaque ad hoc Christo Crucifixo promptè offer, dicendo: Ô J E S U pro me Crucifixe, volo tecum crucifigi, ut tecum vivam in æternum.

3. Vide inauditum spectaculum, pendentem in cruce, medium inter latrones; qui in throno gloriæ est medius inter Personas Divinas, nudum, lividum, undique cruentatum. Vide rivos sanguinis è manibus, & pedibus, ac toto corpore in terram defluentes. Considera totum corpus, caput, oculos, faciem, manus, latus, & vide an aliqua pars à planta pedis usq; ad verticem vacet dolore. Vide an aliquod solatium habeat à Patre, à Matre, ab ami-

amicis. Et hæc considerans, compate-
re ei toto cordis affectu, osculare om-
nia & singula vulnera ipsius, suppose
cor tuum immundum & sterile sangui-
ni ex vulneribus mananti. Offer hoc
sacrificium cruentum Patri pro pecca-
tis tuis. Pete à Christo, ut tanti crucia-
tus pro te non sint frustra suscepti.

Christus Moritur.

I

EXpende quod Christus moribun-
dus, Joanni propter ejus castitatem
eximiam, Beatam Virginem pro Ma-
tre testamento legavit illis verbis : *Ecce
Mater tua* Tu quoque accede ad cru-
cem tanquam ad lectulum Patris tui
morientis, & valedicendo ipsi cum la-
crimis, pete ab eo supremam benedi-
ctionem. Pete etiam, ut aliquid tibi
testamento relinquat. Et si amator ca-
stitatis es, audies ab ipso tibi tradi B.
Virginem pro Matre tua, atque de illa
ad te dici : *Ecce Mater tua.* Vide ergo,
ut affectu Joannis illam deinceps ames
illique servias.

1. Expende suprema illa verba Chri-

sti,

fi morientis. *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Meritò hoc dixit Christus, non enim habuit divitias, non honores, ipsum corpus jam per tot vulnera penè amiserat. Solus restabat spiritus, hunc ergo in manus Patris æterni reponit, quia dignus fuit complexu Patris, ut pote spiritus purissimus, sanctissimus, Patri obedientissimus, ejusque amantissimus. Tu verò in illo extremo mortis agone, poteris nè meritò spiritum tuum in manus Dei reddere? Vide qualis sit tuus spiritus, vide cui servias, an Deo, an mundo, an carni; ab illo enim in fine vitæ præmi-um sperare debebis, cui tota vita ser-vies.

3. Christus inclinato capite tradit spiritum. Inclinat caput, in signum obedientiæ, ex qua moriebatur. Inclinat caput, ut tibi suum spiritum inspi-ret. Inclinat caput, ut tibi det supre-mum osculum benignissimus Pater fi-lio prodigo. Et sic tandem paulatim deficientibus viribus color vultus mu-tatur, oculi includuntur, ac denique Deus Homo moritur. Moritur Domi-nus

nus tuus, Pastor tuus, &c. &c. Et adhuc lacrymas contines, petris scissis durius cor meum? Eliqueſce tandem aliquando in lacrymas, & deſſe tua peccata, quæ fuerunt cauſa mortis Filio Dei. Age gratias pro tã copioſa redemptione tui, & per mortem cradeliffimam Chriſti, pete felicem mortem tuam, ut in manibus Chriſti, in præſentia Dei Matris, moriaris, cum Chriſto in æternum victurus.

CAPUT XVII.

De modis colendi Deiparam
Virginem: præſertim in
Feſtis ipſius.

*Centum Exercitia Pietatis proponit erga Dei
Matrem Paradifus Hagiophili, totidemq;
alia Diarium Marianum. Nos aliqua,
qua magis uſui eſſe poſſunt,
afferemus.*

Exercitium I.

HAbere in promptu, & frequenter
per diem uſurpare aſpirationes jacu-
cula-

culatorias ad Dei Matrem, qualis potest esse hæc S. Francisci Xaverij: *Mater Dei memento mei, Domina opitulare.* Vel hæc B. Stanislai: *O MARIA sis mihi propitia.* Vel hæc: *Mater Dei, Monstra te esse Matrem.* Hanc aspirationem consuetam Patri Gabrieli, varia in suis angustiiis repetere oblito, adstitit B. Virgo, dixitque. *Es tu mei jam oblitus?* Talis etiam hæc est aspiratio: *Mater amabilis amo te.* Et: *Vivat MARIA! O MARIA, quando te videbo!*

Exercitium I I.

Singulis diebus se devovere B. Virgini in filium & mancipium, repetendo illam formulam Congregationi consuetam, *Sancta MARIA Mater Dei, &c.*

Ita Marianus, frater B. Petri Damiani, supplex coram Ave Dei Matris, cingulum suo collo pro fune injecit, & se non solum loco servi, sed etiam ut mancipium eidem dedicavit, quod ut re ipsa profiteretur, illo ipso loco se ipsum loco mancipij diverberavit, & loco tributi argenteum nummum ad

cornu altaris DEIPARÆ deposuit. Alij deligunt & acceptant B. Virginem pro sua sponsa, exemplo S. Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis, qui adhuc Philosophiæ studens, votum Virginitatis emisit, ante Imaginem Dei Matris, ejusque digito, pro arrha suæ fidei, annulum aureum inseruit, cui insculptum erat, *Ave MARIA*. Similiter desponsavit sibi B. Virginem Pater Brunus à sancta Cruce S. I. cui Deipara annulum in digitum inseruit.

Exercitium III.

HAbere consuetas orationes ad B. Virginem, quas ipsi singulis diebus ceu vectigal constanter persolvas. P. Bernardinus Realinus Soc: JESU, recitabat quotidie Rosaria 12. P. Balthasar Morales 20. Joannes de la Febure 30. S. Ludovicus Galliarum Rex, Sanctus Carolus Borromæus, Sanctus Vincentius Ferrariensis, recitabant quotidie majus B. Virginis Officium, compositum à Petro Damiano Cardinali, ante annos 60. Alij cum Alphonso Rodriquez quotidie recitant Offici-

um de Immaculata Conceptione, quod B. Virgini plurimum placere, multis exemplis comprobatum est. Alii recitant Canticum B. Virginis cum 4. Psalmis, ex quorum literis initialibus componitur sacrosanctum nomen MARIA, uti faciebat Pater Joannes à Campis SJ. Alij Litanias Lauretanæ, quæ habent annexas Indulgentias 200. annorum, & juvant pro felici morte impetranda.

Exercitium I V.

Defendere honorem B. Virginis, & cultum ipsius promoverè. Ita Angelicus adolescens Joannes Berchmans Soc: IESU, votum edidit, defendendi Immaculatam B. Virginis Conceptionem, nisi aliter Ecclesia definiret, quod votum suo sanguine subscripsit. Ita Carolus, S. Brigittæ filius, optabat æterna potius supplicia pati, quàm permettere ut culpâ suâ quidquam gloriæ Marianæ decederet, ob quem affectum meruit in judicio Particulari à B. Virgine defendi, & Dæmonum faucibus eripi. Ita Reges ac Principes pro honore Deiparæ ingentes fecere sumptus.

ptus. Jacobus I. Aragoniæ Rex ultra duo millia Sacrarum Ædium, nomini ejus dedicavit. Pulcheria Imperatrix Aram ipsi ex auro elaboratam consecravit, gemmis undique distinctam.

Joannes I. Lusitaniæ Rex, templum propè Vlisiponam extruxit, ubi tantum argenti dono reliquit, quod quater centena nummum aureum milia excederet.

Exercitium V.

LAudes B. Virginis sive voce, sive scripto celebrare.

Ita Sanctus Casimirus Poloniæ Princeps laudes ipsius eccinit. Joannes Berchmans voto se obstrinxit, primum quem editurus esset librum, fore Apologiam Immaculatæ Conceptionis. P. Josephus Anchieta Soc: JESU, apud Barbaros obiens, 2806. disticha de B. Virgine, solâ memoriâ pro chartâ & calamo usus, composuit. Alij Alphabetum Elogiorum B. Virginis conficiunt, & sæpius recolunt, uti fecit P. Alvarius Arias Soc. JESU. Alij de ipsius Excellentius ex condicito colloquuntur
cre-

crebrius, quod ipsum præscribit Lex I. Congregationis his verbis: *Sapius inter se agentes, mutuò se ad ejus amorem & cultum, studeant impellere. & ardentem quandam cupiditatem Sanctissimi nominis ejus extollendi.*

Exercitium VI.

Pergere & meditari de Excellentissimis, Virtutibus, Beneficiis Deiparæ, præsertim diebus Sabbathi, & in festis ipsius. Ita Pater Franciscus Suarez nostrorum Theologorum Princeps, singulis festis B. Virginis in meditationem circa ejus virtutes, duas horas infumebat. Hoc nimirum est, ex memoria propria & intellectu, facere sacellum B. Virginis, imaginibus ipsius ornatissimum, ut nullæ aliæ profanæ locum habeant.

Exercitium VII.

Ante Actiones benedictionem, à Dei Matre petere.

Ita B. Stanislaus Kostka, Romæ in Tyrocinio Societatis digens, nocte & vespere, se versus templum S. Mariæ
Ma-

Majoris obvertebat, & flexo utroque genu, ab Ea precabatur benedictionem, oblato illi invicem suo corde.

Ita etiam Catharina Suetica, ad initium cujuslibet actionis præmittebat *Ave MARIA*. Et Pater Gonsalvus Gomez Soc. JESU, priusquam loqueretur, nomine *MARIÆ* decies prolato, linguam suam consecrabat.

Exercitium VIII.

A More Beatissimæ Virginis vincere tentationes, & heroica opera exercere. Ita quidam infamis lasciviæ consuetudine liberatus est, cum se ex consilio Sancti Bernardi, primo per triduum amore Beatissimæ Virginis à flagitio continuisset.

Ita plurimi amore Deiparæ, visum, gustum, linguam, mortificant, vimque sibi faciunt, ut rapiant regnum Dei.

Exercitium IX.

Virtutes B. Virginis imitari.

Hoc genus colendi B. Virginem est præstantissimum, illicque gratissimum, & præscribitur in prima lege

Con-

Congregationis, his verbis; *Vita morumque integritate, virtutum illius præstantissimarum exempla imitari conentur.* Nam ut ait S. Ambrosius lib: 2, de *Virg.* *Quicumque sibi MARIÆ optat premium, imitetur exemplum.*

Præcipua verò cultorum Deiparæ cura esse debet, imitari ipsius Angelicam mentis & corporis puritatem, quâ virtute nihil est ipsi gratius, cum eam ipsa fundaverit in mundo, quæ primæ votum Virginitatis emisit. Ita B. Aloysius, ita Alexander Bertius adhuc novennes, voto se Virginitatis obstrinxerunt.

Exercitium X

VARIAS mortificationes assumere in honorem Dei Matris, præsertim diebus Sabbati, & in pervigiliis festorum Ipsius.

Ita se tanquam servum inutilem flagellis cædebat quotidie Pater Franciscus Suarez Soc. JESU; bis quotidie Pater Hieronymus de Mercado; ter Pater Joannes Sebastianus; quater Pater Sertorius Caputus; ter quaterve

Pater

Pater Augustinus Espinosa, infligens sibi quot vicibus duo imò & quinque ictuum millia; duodecies intra unum diem & noctem Pater Gaspar Druzbi-cki. Alij in honorem ejusdem pretiosissimæ Parentis arcta instituunt jejunia, quorum Franciscus Cardinalis Tolletus, etiam in ultima ætate, Quadragessimam Marianam celebrabat ante ejus assumptionem. Alij cilicio se amore illius affligunt, .è quorum numero Pater Joannes Neronus quotidie per annos 40. Alij cum S. Francisco Xaverio in pervigilio ejusdem somno se fraudant. Alij abjecta & humilia opera, in honorem humilitatis Marianæ exercent, uti exercebat Pater Martinus Alberro septuagenarius, cui sabbato, domus sordes colligenti, B. Virgo blandè faciem mulcens dixit: *Martine, scis sordes domus colligere: Fili mi, valde mihi hoc placet.*

Exercitium XI.

HAbere in conclavi imaginem Beatæ Virginis, eamque sæpè venerari. Ita Pater Ignatius Olancus Soc. JESV
nun-

nunquam è cubiculo Prodigat, nisi petita benedictione à Deipara, coram Ejus imagine. Alij oculos in imaginem Ejusdem defigunt, ad imaginem S. Alexij, egentis sub porticu Edeffeni templi. Alij eandem in obviis ipsius imaginibus salutant, vicissimque ab Ea salutantur, cum S. Bernardo, & cum Patre Joanne Castillo Soc: JESU qui imaginem B. Virginis osculatus, osculum vicissim accepit ex imagine. Alij imaginem Ejusdem secum propè Cor circumferunt, cum S. Patre nostro Ignatio.

Exercitium XII.

NOmni Sacro Mariæ reverentiam exhibere. Ita Pater Franciscus Binnantius ex ordine minorum nomen JESU & MARIE scriptorio cultello pectori insculpsit: sed hoc admirandum potius, quàm imitandum: satis est, digito id facere. Alij sæpè hoc nomen pronuntiant: qualis fuit illa Fæmina Japonica circa annum 1621. quæ ad fidem conversa, Angelo custode excitante, per diem 140000. vicibus

bus nomen JESV & MARIÆ pronuntiabat, sicut olim, Dæmone eam noctu excitante, pronuntiare nomen solebat Amidæ Japonum Dei

Alij nihil negant, quidquid nomine MARIÆ petitur. Alij caput inclinant, aut genu flectunt, audito hoc nomine Sacro Sancto. Alij initium scribendi ab hoc nomine sumunt, ut ei laborem suum inscribant. Omissis, brevitatis studio, aliis Exercitiis Pietatis erga Beatam Virginem, subjiciemus pios affectus erga eandem.

Affectus erga B. Virginem.

Qui disponi possunt per Decades Coronæ.

I

A Doratio. Eminentissima DEI Mater & Virgo, adoro Te cultu Hyperdulix, cum tota Ecclesia, tanquam Matrem Dei & Dominam mundi.

2. *Laus.* Gloriosissima Dei Mater, Te laudo, & glorifico, & post Deum ab omnibus laudari & glorificari desidero

3. *Gratulatio.* Gaudeo cum tota Ecclesia,

clesia, & gratulor tibi de omnibus donis naturæ, gratiæ & gloriæ, super omnes Sanctos tibi à Deo collatis.

4. *Gratiarum actio.* Beneficentissima Mater Dei, ago Tibi gratias, pro omnibus obsequiis & affectibus Christo Domino exhibitis, & pro omnibus beneficiis toti Ecclesiæ impetratis.

5. *Amor.* Pretiosissima Mater Dei, Te summè post Deum æstimo, & amo propter dignitatem Tuam.

6. *Oblatio sui.* Dignissima Dei Mater, agnosco te & recipio in Matrem & Dominam meam, meque Tibi in filium & mancipium perpetuum offero.

7. *Fiducia.* Potentissima Dei Mater, in tua intercessione spem meam maximam post Christum, de bonis temporalibus & æternis repono.

8. *Petitio.* Benignissima Mater Dei, Monstra te mihi esse Matrem in vitâ & in morte mea.

Ultra hos affectus in festis B. Virginis, alij eliciendi sunt accommodati festo, quod celebratur. Itaque.

*In Feflo Conceptionis & Nativitatis
Beatae Virginis.*

I

Salutabis cum SS. Angelis Reginam mundi, prodeuntem in hunc mundum.

2. Profeberis, te firmiter affentiri, quod B. Virgo fit concepta fine labe, quam diu Ecclesia contrarium non definiverit, quod utique non fperatur futurum.

3. Gratulaberis ipfi de Immaculata Conceptione, de confirmatione in gratia, de ufu perfecto rationis aliisque gratiis, quibus in instanti fuæ Conceptionis fuit fupra omnes Sanctos à Deo cumulata.

4. Pro ijsdem favoribus erga B. Virginem gratias ages SS. Trinitati, fimul gratulando ipfi de illo guftu & complacentia, quam habuit de hoc fingulari opere fuo, in eo instanti, quo illud creavit.

5. Adorabis in B. Virgine concepta & nata, relucentem Dei Puritatem,
San.

Sanctitatem, Sapientiam, Misericordiam, &c.

6. Offeres tanquam subditus huic Reginæ supremæ in mundum ingredienti, aliquod vectigal, v.g. aliquod firmum propositum.

7. Per Immaculatam ejusdem Conceptionem & confirmationem in gratia petes puritatem, utque Deum graviter nunquam offendas.

Tesera hujus diei erit: Vivat Maria immaculatè concepta.

In Annuntiatione.

Adorabis B. Virginem tanquam vivum tunc tabernaculum Filij Dei Incarnati.

2. Gratulaberis ei de summa inter creaturas dignitate Maternitatis Filij Dei.

3. Cum tota Ecclesia ages gratias, quod Filium Dei in uterum suum susceperit, quod eidem sanguinem suum purissimum, ad formandum corpus præbuerit, & pro omnibus obsequiis & affectibus, quibus Verbum In-

G 3 car-

carnatum! in suo utero profecuta est novem mensium spatio.

4. In honorem istorum 9. mensium, recitabis novies Salutationem Angelicam, assumendo alium Chorum Angelorum, ad singulas salutationes, & ab eis petendo, ut pro te laudent Matrem Dei, ac in ea Verbum Incarnatum. Ita faciebat Angelicæ virtutis adolescens Joannes Berchmans Societatis JESU.

5. *Petes.* Per Maternitatem ipsius, ut tibi monstret Se esse Matrem.

Deinde per diem frequenter dices;
Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium. Beata Mater munere, cujus supernus artifex, mundum pugillo continens, Venter sub arca clausus est.

In Purificatione.

Gratias ages B. Virgini, & simul gratulaberis, quod prima Filium in manibus suis SS. Trinitati, in sacrificium hodie obtulerit, eique tantum gustum & complacentiam dederit.

2. Lu-

2. Lugenti B. Virgini, offeres pro turture gemitus tuos pro peccatis, pro columba, candorem & simplicitatem.

3. *Petes* à Deo B. Virgine, ut sicut hodie præsentat Deo Filium suum, ita te etiam præsentare dignetur SS. Trinitati. Deinde sicut deposuit Dominum JESUM in ulnis Simeonis, ita etiam eundem in corde tuo reponat & custodiat.

In Placitu B. Virginis.

R

Comparieris omnibus doloribus & afflictionibus B. Virginis.

2. Ages gratias pro affectibus & obsequiis, quæ Christo patienti & mortuo exhibuit,

3. Ad solatium ipsi dandum, divides ipsius dolorem tecum, subeundo voluntariè afflictiones & dolores sive animi sive corporis.

4. *Petes* ab ipsa per dolores, quos in passione Filij sui sustinuit, ut tibi morienti assistat, sicut adstitit morienti in Cruce Filio suo.

In Assumptione.

I

Supplex valedices descendenti in
Coelum B. Virgini, & petes ab illa
cum Apostolis maternam benedictio-
nem.

2. Gratias ages ipsi, quod videndo
in hoc mundo, tot exempla virtutum
Ecclesiae reliquerit.

3. Gratulaberis illi, quod illius ani-
mam è corpore exuentem Christus
complexus fuerit, super Angelos exal-
tarit, & coronaverit. Gratulaberis item
ipsi de gloria corporis, & de laureolis.

4. Recognosces illam sic corona-
tam, Reginam coeli & terrae, & cum
singulis seorsim sanctorum ordinibus
illam adorabis.

5. Petes ut in coelo sit tua apud De-
um advocata in omnibus tuis indigen-
tiis.

*Tesera hujus diei, Vivat Regina celo-
rum. Vivat Domina Angelorum.*

CAPUT XVIII.

Praxis colendi Sanctos Patronos.

PRAEPRIS PRIMA.

Diem Sancti Patroni devote transigere.

IMprimis præmissâ lectione, vel meditatione vitæ Sancti Patroni, eliges aliquam virtutem ex vitâ ipsius, Sancto Familiarem, in cuius virtutis actibus, aliquoties te per diem exercebis. In honorem ejusdem Sancti. Unde mane assignabis tibi occasionem, numerum, & modum, exercendi tales actus, & in examine à te exigis hujus rationem. Deinde quamcunque actionem honestam facies, facies affectu Sancti Patroni, similem actionem exercentis, & in unione similium actionum ipsius. Itaq; die S. Ignatij, orabis affectu Sancti Ignatij; communicabis in unione communionum S. Ignatij; actum amoris

Dei elicies, affectu Sancti Ignatii; & sic de similibus.

Postremò, sæpiùs de die, invocabis sanctum Patronum per breves ad illum inspirationes, v. g. *SS. Patroni assume me ad vos. Estote custodes cordis mei, nunc & in hora mortis meæ. Benedicite vos Domino, qui fecit cælum & terram.*

PRAXIS SECUNDA.

Varios affectus elicere erga Sanctum Patronum per modum Coronæ.

I

SANCTE Casimire, adoro te cultu Dulciæ, tanquam amicum & Filium Dei adoptivum.

2. Gaudeo de omnibus donis naturæ, gratiæ & gloriæ, quibus à Deo ornatus es, & præsertim de Angelica tua puritate.

3. Confundor & erubescō, quod vitiis meis sim adeò tibi dissimilis, & præsertim tuæ puritati.

4. Ago tibi gratias pro omnibus affectibus & obsequiis erga Deum &

Ma-

Mariam, & pro tutela, quam hactenus mihi indigno præstitisti.

5. Recipio te in Patronum & Advocatum meum, ac me tibi trado in servum & clientem, in vita & in morte.

6. Per amorem JESU, & Mariæ, te rogo, sis protector meus in vita & in morte, & impetra mihi à Deo tuam puritatem.

PRAXIS TERTIA.

Affectus ad Deum circa Sanctos Patronos.

I

A Dorabo Divinas perfectiones specialiter relucens in Sanctis v. g. puritatem in Angelis, sapientiam in Doctoribus, sanctitatem in confessoribus, &c.

2. Gaudebo & gratulabor Deo de omni honore & amore, quem habet & habebit v. g. à B. Aloysio.

3. Desiderabo Deum amare & laudare corde B. Aloysij, in hac vita, morte, & in æternitate.

4. Grätias agam Deo pro donis na-

turæ, gratiæ & gloriæ, B. Aloysio concessis.

5. Offeram Deo omnia B. Aloysij obsequia, merita, & affectus, siue huius vitæ, siue æternitatis.

6. Petam à Deo per Intercessionem B. Aloysij, virtutem, in qua ipse excelluit, v. g. castitatem.

CAPUT XIX.

Modus Sanctè moriendi.

HÆc est Conclusio, quæ ex hæcenus præmissis sequi debet, Mortis sancta. Specialiter autem ut concludas vitam in bona forma, hæc dum vivis præmittenda sunt.

Nullum grave peccatum, etiam ad breve tempus, patiari in anima, sed quam primum illud per confessionem dele. Nec unquam te ad somnum conferas, non præmisso actu contritionis. Quis enim scit, an hac nocte non repent à te animam tuam? Hæc verò, si in statu peccati mortalis è corpore discesserit, ubi erit?

2. Adueſce vivendo reſiſtere tenta-
tionibus, & ſæpè elicere actus, fidei,
ſpei, & charitatis, ut ſic habitu contra-
cto, facilius eos elicias in illa debilitate
corporis, ac doloribus morbi lethalis.

3. Nulli rei in hoc mundo nimis af-
ficiare, ſed potiùs ad Patriam cœleſtem
ſæpius aspira, ſic enim ſuaviter & ſine
dolore animi morieris, quia, ut ait
Sanctus Gregorius : *Cum dolore amittit-
tur, quidquid cum amore poſſidetur.* De
anima ſic in affectibus ſuis mortificata
dicit Sapiens, quod *ridebit in die nobiſſi-
mo.* Talis fuit Maria Oegniacensis, quæ
ingeminando Alleluia Alleluia, exſpi-
ravit. Tales illi Angelici Adoleſcentes
è Soc: noſtra, B. Aloyſius Gonzaga &
Joannes Berchmans, qui nuntio mor-
tis aſcepto, lætiſſimi decantarunt : *Te
DEUM laudamus. Latatus ſum in his qua
dicta ſunt mihi, in domum Domini ibimus.*

4. Cum præviſa jacula minus feri-
unt, frequenter mortis recordare,
ejuſque ſucceſſum Deo ſæpè commen-
da. Hoc autem fieri poteſt imprimis in
Sacro, dum per Sacræ Hoſtiæ fractio-
nem repræſentatur mors Chriſti Domi-

ni, ibi petes ab ipso, ne te in tua morte permittat à se in æternum separari. Deinde in meridie, cum signum datur ad orandum: tunc enim, in unione mortis Christi, quæ eo tempore contigit, in manus Domini spiritum tuum in suo egressu è corpore, commendabis. Postremo dum te ad lectum conferes, recordaberis sepulchri, in quo requies tua erit.

5. Beatissimæ Virgini, ac SS. Patronis supplica sæpius, ut tibi in illo supremo conflictu, suppetias ferant. Sunt qui singulis diebus invocant SS. Patronos, singulis mensibus in Congregatione dari solitos, quorum nomina ad hunc finem habent conscripta ad instar Litaniarum. Alij pro singulis diei horis, cum Alphonso Rodryquez, distribuunt Patronos; quamlibet horam, ex quibus aliqua erit suprema, hoc sacro præsidio, tempestivè muniendo. Et hæc est præparatio ad mortem remota.

Observanda, morte jam instante:

Intelleto mortis periculo, quàm primum pete sacramenta poenitentiae, Eucharistiae, ac etiam, si tantum est periculum, Extremæ unctionis, nec non applicationem Indulgentiarum. Cum majori enim fructu sumuntur Sacramenta ab homine, rationis usu, & integris viribus adhuc pollente. Juvat verò, cum Sacerdote pactum facere, ut te sensibus destitutum, in supremo articulo vitæ absolvat.

2. Si cui facienda est restitutio famæ, honoris, pecuniæ, fiat adhuc te vivente, si fieri potest: alioquin ut quam primum post mortem tuam fiat, efficaciter provide.

3. Condone ex amore Christi mansuetissimi, omnes injurias & offensas, tuis inimicis, ut Deus tibi peccata condonet.

4. Pete veniam publicè pro defectibus, à tuis superioribus, imò etiam æqualibus.

5. Si dispositio bonorum facienda est,

est, fiat, ut monet S. Augustinus, dum sapiens es, dum tuus es. Deinde fiat in statu gratiæ, ut sic tuæ elemosynæ sint meritoria. Vitæ æternæ; vel si facta est in statu peccati mortalis, post confessionem ratificetur. Fiat verò ad Dei gloriam maiorem, & secundum ipsius voluntatem, ita ut etiam Christus in suis pauperibus instituatur heres à te, qui tibi suam transcripsit hereditatem in coelo.

6. Si Superior es, monitum aliquod pium tuis subditis relinque, quod tunc cordi audientium altius infigi solet. Ita S. Ludovicus Rex Galliæ, moribundus filio suo dicebat, apud Surium. Fili mi, in eam rem ante omnia incumbe, ne unquam peccatum mortiferum committas. S. Antonius Magnus apud eundem Surium, hæc verba suprema ad fratres dixit: Ad JESUM suspirare, & hoc sanctissimum nomen vestris figite mentibus.

7. Curet sibi infirmus, prælegi passionem Domini nostri, item Historiam mortis B. Virginis, & aliquorum sanctorum, præsertim B. Aloysij & Joan-

nis Berchmans, ut exemplo pretiosæ in conspectu Domini mortis Sanctorum, discat mori. Plurimum autem ad hoc conducet Liber, cui titulus *Pretiosa morientium occupationes* à Patre Joanne Nadas Soc: JESU editus.

8. Suadet ibidem hic author cap. 8 ut moribundus faciat has intentiones, pro sua morte. *Volo mori, quia amo Deum, & ideo volo illi ita statuenti obedire. Volo mori, ut nunquam Deum deinceps offendam. Volo mori, ut Deum coram videam & perfectius amem, cum B Virgine, & SS. Patronis, ad quos aspiro. Volo mori, ut imiter JESUM & MARIAM morientes. Volo mori, ut mortem, stipendium peccati accipiam; pœnasque idem pro peccatis meis. Volo mori, ut immoler Deo, cui me tot modis debeo. Volo mori, ut vivam in cœlo in æternum.*

9. Armetur æger in hoc supremo conflictu instrumentis pietatis, imagine crucifixi, sacris Reliquiis, & imaginibus Sanctorum, quas identidem adoret & osculetur. Item cerco benedicto, quem manibus tenens, agat Deo grâcias, quod se vocaverit in admirabile
lumen

lumen suum, dicatque: Tu illuminas lumen sernam meam, Domine illumina tenebras meas. Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum. Dum aqua lustrali aspergitur, dicatur, Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus, & fugiant qui oderunt eum à facie ejus. Ita Johannes Berchmans moribundus, Crucifixum, Coronam, & regulas, manu tenens dicebat, *Hæc sunt arma mea*, & his armatus obiit; Romæ 13. Augusti, 1621. ætatis suæ 22. cum magna opinione sanctitatis.

ro. Faciat moribundus has vel similes protestationes. *Protestor, quod morior verus Catholicus, in Fide, Spe, & Charitate in Deum. Protestor, quod volo mori mancipium JESU, & MARIE. Protestor quod ex nunc & pro reliquo vitæ tempore, nolo consentire ulli tentationi Demonis. Confirmo fidem datam Deo in Baptismo, & abrenuntio mundo carni Sathanae meque tibi conjungo Christo in tempore, & aternitate. Protestor, quod libenter accepto omnem Divinam dispositionem, tam circa animam meam, quam circa corpus, post mortem.*

II. Bre-

DECIMUM NONVM. 169

II. Breviter eliciat actus virtutum, præsertim Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Desiderij videndi Deum, juxta dicta in *Corde Sancto*, ultra quæ, hæc juvabunt.

Credo Domine. spero Domine, amo Domine.

Credo & spero videre bona Domini in terra viventium.

DEVS meus misericordia mea.

In medio umbræ mortis non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Cupio dissolvi & esse cum Christo.

Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum tibi, me expectant justi, donec retribuas mihi. Ita dicebat moribundus Sanctus Franciscus.

Quando veniam & apparebo ante faciem Domini?

Huc spectant, quæ sequuntur ex Soliloquiis S. Augustini. *Ostende te mihi consolator meus. Videam te lumen oculorum meorum, Veni gaudium spiritus mei. Videam te lætitiæ cordis mei. Amplectar te, bonum, sine quo nihil bonum. Fruar te optimo, sine quo nihil optimum. cap. I.*

O Vita cui omnia videntur, Vita, qua es mea Vita, per quam vivo, sine qua morior, Vita vitalis, dulcis & amabilis, ubi quæso es? ubi te inveniam, ut in me deficiam & in te subsistam.

Eja Domine, moriar, ut te videam; videam, ut hic moriar.

Mori desidero, ut videam Christum, vivere renuo, ut vivam cum Christo. Ibidem.

O Lux sine qua tenebræ, illuminare huius cæco, qui in tenebris, & in umbra mortis sedet, & dirige pedes ejus in viam pacis per quam ingrediar in domum. cap. 4.

O clavis David, aperi mihi ostium luminis tui, ut ingrediar & videam te. cap. 7.

Adjuba Domine creaturam tuam. Non pereat in malitia, quod operata est bonitas tua. cap. 11.

Scio Domine, & confiteor me indignum, ut intrem sub tectum tuum, sed fac propter honorem tuum, & ne confundas in te sperantem servum tuum. cap. 23.

O fons Vita, vena aquarum viventium, quando veniam ad aquas dulcedinis tue de terra deserta, invia, & in aquosa. c. 20.

O Dies praeclara & pulchra nesciens vesperum, non habens occasum, in qua audi-

Am: Intra in gaudium Domini tui, ubi erit omne bonum, & non erit aliquod malum, ubi erit, quidquid voles, & non erit, quidquid noles.

Veni Domine & noli tardare, Veni Domine JESU, visita me in pace. Veni & educ me de carcere, &c. Vide plura cap. 35. & 36.

Ultimo colloquatur itidem moribundus, cum JESU & MARIA, per breves orationes jaculatorias.

JESUS MARIA amores mei, patiar, moriar, amore vestri. O JESU, esto mihi JESUS & Salvator. JESU agonizans, morti tue mortem meam unio. JESU pro me mortue, mors tua sit vita mea. O bone JESU exaudi me, intra vulnera tua absconde me, & ne permittas me separari à te. Domine JESU suscipe spiritum meum. Tu es Christus Filius DEI vivi, Dominus meus & DEVS meus.

MARIA MATER gratia, MATER misericordiae.

Monstra te esse MATREM.

Eja Advocata nostra illos tuos misericordes oculos, ad nos converte, & JESUM
bene.

*Benedictum fructum ventris tui, nobis post
hoc exilium ostende.*

MATER DEI MEMENTO MEI
OMARIA SIS MIHI PROPITIA.

CAPUT XX.

**Exemplis quorundam Illustri-
um Sodalium, traditur ars,
sanctè vivendi &
moriendi.**

*Quia semper exemplo melius docetur, jubet
bit postremò Sodalibus Marianis in hac
Palastra nobiles Athletas proponere, qui
in variis Beata Virginis Congregationi-
bus pietate floruerunt. Horum Princeps
est.*

B. ALOYSIUS GONZAGA.

IS Patre Imperij Principe, & Casti-
lionis Marchione natus, septimum
ætatis annum, suæ ad Deum conversio-
nis tempus appellabat, eâ constantiâ
tunc jam feliciter inchoatæ, ut dein-
ceps, (prout quatuor fide digni ejus

confessarij affirmarunt,) nunquam se à Deo per mortale peccatum auerterit. Novennis adhuc, Florentiæ ante imaginem Virginis ab Angelo salutatæ, perpetuo Virginitatis voto se obstrinxit, tam perfectè semper observato, ut illud testari potuerit Sacra Romana Rota : *Aloysius nunquam stimulum carnis p. ssus est, nec cogitationem ullam impuram in mente habuit.*

Temperantia planè fuit admirabilis. Nam præter alia extraordinaria jejunia, singulis hebdomadis, feria sexta & sabbatho, ac etiam sæpè feriâ quartâ, solo pane & aquâ contentus vivebat. Ter imprimis per hebdomadam : ac deinde in ultimis in sæculo annis, die quolibet semel postremò ter de die, seu flagellis, seu loris, seu ferreâ catenulâ, se ipsum cædendo cruentabat. Sæpè loco cilicij acutis calcaribus tenerum corpus stringebat.

De studio orandi quid dicam? Mane quolibet, ultra prolixas vocales orationes, rerum sacrarum meditationi, unam horam dabat; vesperi autem quandoque duas. Nec his contentus,

nocte

nocte media aliis quiescentibus à lecto surgebat, & solo indusio etiam inter hyemis rigores tectus, ac præ frigore tremes, per aliquot horas, genibus flexis meditationi vacabat, ut quandoque præ corporis debilitate, in terram prolapsus, jacensque orationem finiret. Ab hac porro consuetudine orandi, non destitit Aloysius, etiam in Aula Regis Hispaniarum biennio degens: ubi in abditos recessus fugiendo, quinque horas Cœlestium rerum contemplationi impendebat. Modum ac frequentiam sacrae communionis à S. Carolo Borromæo edoctus, eâ teneritudine animi, diebus festis usurpabat, ut in lacrymas uberrimas sæpè solveretur, à quibus etiam, diebus profestis, sacrum audiens, post elevatam Sacram Hostiam, sibi temperare non poterat. Hac verò pietate insignem illum promeruit Dei Matris favorem, cum de statu vitæ deliberans, die Assumptionis Deiparae, sacra peracta ad hanc intentionem Communionem, illam Madriti, à pretiosissima Parente audivit Vocem: *Ingredere Societatem filij mei.*
Quam,

Quam ut ingrede retur, incredibile dictu est, quantas Patris iras, quot obstacula toto triennio fortissime superavit. Qualem verò in societate vitam egerit, quam pretiosa morte brevi coronatam, non est propositi mei referre, qui Aloysium nondum Religiosum, sed adolescentem adhuc in tenera ætate, in aulis Regum, inter Principum delicias, Sodalibus propono. Ex *Virgilio Cepario*.

B. STANISLAUS KOSTKA

Polonus.

Planè materno adhuc ex utero in Societatem JESU vocatus esse videtur, dum splendentibus Nominis JESU radius in utero circumfusus, antequam in lucem prodisset, Matri suæ apparuit, teste *Guagnino*. Illibatum Virginitatis storem & innocentiam, nullâ gravi labe contaminatam, secum ad Religionem, ac inde brevi ad cœlum tulit: prout ejusdem in spiritu Magistri, Ruzius & Julius Fatius affirmarunt. Hanc ejus innocentiam honoravit cœlum, cum bis Angelos misit, qui Stanisla-

H ~~.....~~ um,

um, Pane Angelorum reficerent. Honorarunt etiam elementa, cum ignis aliquando cervicalia Stanislai decumbentis capiti subiecta egressus, caput tamen non attingit. Solus exhorruit infernus, atq; ille Erebi canis, qui ægro- tantem Stanislauum ter frustra infiliit, ter ab eodem crucis signo fugatus.

Angelica ejus puritas ! nec verbum audire potuit honestati adversum. Itaque ad paternam mensam, si quid liberius ab aliquo hospitum proponeretur, illicò versis in cælum oculis Stanislaus, veluti exanimis, sub mensam delabi, à fratre suo Paulo non semel observatus est. Modestia, & omnium affectuum moderatio singularis in eo fuit, ut nihil in eo puerile, signum iracundiæ nullum compertum sit.

Amor Orationis quantus ! quam non interdiu tantum in abditis ædium recessibus, sed noctū etiam in alto rerum omnium silentio, positis humi genibus, aut prono iustratus corpore, prolixam faciebat. Mensæ quā assidue, sæpè cibi panē immemor, serum Divinatum gustu mentem pascibat. Quotidie

diè binis, ternisvè sacris; festo autem die, pluribus intererat, & qui sem nixus genibus, corpore immotus, oculis decore demissis, manibus ante pectus compositis, non rarò etiam à sensibus abstractus Divinissimum Sacramentum quotidie ante initium, & post finem scholarum invisebat, idemque sumebat Viennæ studens, quavis hebdomadà, pridie, coena abstinendo.

In Dei Matrem quanta fuit pietas Stanislai! eam Matrem suam appellabat: ab ea benedictionem, conversus ad templum, quidquid agendum erat, postulabat: Ejus encomia inter scholasticas exercitationes sibi tractanda assumebat, omnesque scriptoris suæ paginas illa oratione implebat. *O MARIA sis mihi propitia; & novos semper & magnificos inveniebat titulos; Ejus Rosarium aut pios libellos, extra tempus studendi, perpetuo versabat manibus, demùm in longo illo ac molesto itinere, sicubi imaginem Deiparæ conspexisset, nusquam reliquit insolutam.* Itaque ipso die Virginis Assumptæ, cum paucis ante diebus, per suum

Patronum Laurentium, literas ad eam scripſiſſet, quibus poſtula- bat, ut ſibi ſpectatorem triumphi ipſius in cœlo adeſſe liceret, mille oculis imagini Deiparæ impreſſis, Roſarium manu tenens, in honorem, ut dicebat, ſuæ Matris, Eandemque tunc (ut aliqui putârunt) præſentem intuitus, ad ejus complexum feliciter abiit. Romæ in domo probationis Soc : JESU, 1568. ætatis ſuæ 18. decem menſibus in Societate tranſactis, quam tam ardentè expetiit, ac etiam per tot viarum ſpatia, Viennâ uſque Diliſgam, hinc deinde Romam, quæſivit; à qua denique paternis literis, minarum probrorumque plenis, avocari non potuit. Ut proinde immane mendacium ſit, à quibusdam malevolis in hoc regno contumeliôſè confictum, B. Stanislaum extra Societatem dimiſſum, in aliquo Xenodochio Domi obiſſe, cum tamen de hoc Romæ, nulla ſuſpicio fuerit, ut ipſe ibi exploratum habui: & nuper Clemens X. in Bulla, qua huic Beato Sacrum conceſſit, Pontificio Oraculo teſte-

testetur, eum esse Societatis JESU. ac proinde è Societate non dimissum.

ALEXANDER BERTIUS

Italicus, Sodalis Collegij Florentini.

ADhuc quinquennis, Christi patientis cruciatus, sæpè meditari, ac de illis suaves habere sermones consueverat. A septimo ætatis suæ anno, cæpit gestare cilicium quoddam, ex funiculis elaboratum, quod quia asperum ei minus videbatur, petiit à Confessario, & obtinuit catenulam qua infantiles adhuc stringebat artus. Vix novennis, non in alienam juravit perniciem, sed major Annibale Alexander, in suæ utilitatem animæ, maturum ineundæ Religionis fecit propositum, ejusdemque, ab iis quibus intererat dilatam executionem, multis lacrymis delevit. Decimum agebat annum, quo miris rerum Divinarum deliciis affluere cæpit. Aliquando enim inter duos Angelos consistere sibi videbatur, quibus à Deipara, suæ integritatis servandæ, cura demandabatur. Quandoque.

H;

ipsa

ipsa pretiosissima Parens, eidem studenti, assistere visa est, librorumque pagellas evolvere, semel etiam ægrotanti adstare prope lectum, & flosculos ad temperandos febris ardores admove- vere. Die ejusdem Virginis Purificatæ, cum primum Sacro sanctæ Eucharistiæ pabulo reficeretur, videbatur sibi habere cor in duas partes divisum, ac JESUM in medio ipsius collocatû; quem exinde ea devotione in Sacramento latentem persecutus est, ut à majori altari, pœne avelli nunquam potuerit vulgo Ephebus SS. Sacramenti appellatus.

Nihil illi gratius unquam fuit, quàm de MARIA loqui, audire, cogitare. Domum ex Oratorio redux, congregatis in aula famulis ac domesticis, primò ipsis libellum aliquem pium prælegebat; mox de rebus divinis differebat, cum eo affectu, ut audientibus lacrymas moveret, eosdemque ibidem, ad corporis flagellationem suo exemplo duceret. Morbo supremo correptus, frequenter de Christi passione, aut legere, aut differentes audire ge-
stie-

flebat : & si quid amaræ medicinæ sumendum fuit, in illas prorumpere voces, *O Bone JESU, quàm acerbior fuit Calix tuus !* Interim cœlestibus non carebat deliciis animus. Die quodam, cum ex pia lectione, quasi in somnum se vultu hilari composuisset, à Matre quæsitus, quid ageret : *delicias, inquit, animæ meæ JESUM & MARIAM, inter innumera Beatorum agmina, lococellissimo, intuitus sum. Die altero repente ex contemplatione quadam expectatus : An non, inquit, coram intuitumini Mariam Dei Matrem Dominam meam, meumque custodem Angelum, & Mariam Magdalenam de Pazzis (erat huic Beatæ adhuc vivens, gratus admodum Alexander, & ab eadem Angelus terrestris, appellatus) tum ad hos conversus hospites, multa cum illis loqui visus est. Cum verò in illo temporis puncto, Dæmon se illi formâ horrenda spectandum objecisset : Quid quæris, inquit Bestia ? facesse, testimonium conscientiæ meæ, Deo favente, bonum est. Demùm præ nimia deliciarum cœlestium affluentia, quasi*

moræ impatiens, fractis jam viribus, è lecto se proripiendo, atque ingeminando: In cœlum, in cœlum: ac fixis in cœlum oculis, sæpè JESU & MARIÆ nomina Sacro sancta invocans, ex hac vita decessit, Florentiæ, virtute florentissimus, in Aprili Anno Christi 1608. ætatis suæ 15. Hæc tum ex libro Italico Bononiæ impresso, cui titulus, *Corona duodena duodecim florum*, tum ex P. Lechnero lib. 1. cap. 10.

ANTONIUS UBALDINI

Comes Montis vicini Italus,
Sodalis Seminarj Romani.

PLANè adhuc puer, præter coronæ ac Psalmorum pœnitentialium aliarumque orationum vocalium pensum quotidianum, diebus pro festis meditationem per semihoræ spatium, festis verò diebus, per horam integram protrahabat, eo sensu pietatis, ut totus accendi in lacrymas solvi videretur, præsertim cum Christi Salvatoris cruciatus recojeret. Quoties sacræ mensæ accumbebat, & id quod post annum ætatis

ætatis duodecimum, octavo quoque die facere solebat) lacrymas non poterat continere, ultro ex oculis jam affuetis erumpentes. Ad eam verò ita se præparabat, ut unam horam meditationi, aliis adhuc dormientibus, aliam in oratorio piis impenderet exercitiis, nec nisi post longam gratiarum actionem, inde recederet, & quidem ad sacram lectionem in suo conclavi continuandam. Præcipuè suum affectum Deiparæ colendæ consecraverat. Ergo ad ejus amorem Sodales inflammare, laudes ipsius celebrare, vigiliis omnes festorum, ac dies Sabbathi, in pane & aqua, ab anno ætatis suæ octavo jejunare, diebus singulis ejusdem Virginiis officium recitare, familiare Antonino fuit. Post Deiparam, singulari, per orationes quotidianas, cultu venerabatur S. Ignatium, S. Franciscum Xaverium, & B. Aloysium, quorum festo imminente die, in nudo affere, & quidem duabus duntaxat per noctem horis, somnum capiebat, reliquum noctis partim flagellationi, partim lectioni sacræ, partim orationi, diem verò penè integrum

grum in Sacello D. Tutelaris, orationi impendens. Corporis mortificatio planè admirabilis in eo fuit. Adhuc in domo paterna puer, diebus Communionis, ac Deiparæ pervigiliis, nihil præter panem sumebat : In Seminario autem manens, singulis feriis sextis, vix aliquid obsonij. Ter in hebdomada supra nudos asserses dormiebat, alias ligno capiti, aut libro aliquo prægrandi supposito. Præter cilicia frequentia, & ferreas puncturas, alternis diebus corpus suum catenula, vel intertextis inter funiculos ferri fragmentis dirè lacerabat, quæ laniena plerumque uno horæ quadrante, quandoque mediâ horâ, aliquando etiam horâ integrâ durabat. In morbo supremo decumbens, nulla penitus sociorum colloquia, quæ de rebus piis non essent, admittere voluit. Ubi verò nuntium de morte imminente accepisset, nihil sibi dolori esse dixit, nisi quod sine sanguinis effusione, extra Japonicos carceres & flammam moreretur. Tum à suo Confessario instanter petiit, ut saltem sibi liceret novitium Soc : JESU mori. Ergo

Ergo ita annuente Præposito ejusdem Societatis Generali Mutio Vitellescho, veste religiosa indutus, & votis Societatis simplicibus, obstrictus Deo, vestem illam osculatus, dicebat: Benedicimus Deum Cœli, & terræ, quia fecit nobiscum misericordiam suam. Postremò inter continua JESU Crucifixi oscula & amplexus, inter crebram Matris gratiæ invocationem, sanctè obiit, 11. Julij. Anno 1629. ætatis suæ decimo septimo. Ex libello cui titulus *Corona duodecim Florum.*

STANISLAUS ZBOROWSKI
Polonus.

Sodalis Collegij Ingolstadiensis

DE hoc adulescente, non minùs Natalium splendoribus in Polonia Illustrissimo, quam virtutibus Ingolstadij, ubi studiis operam dabat, eximio, ita scripit P. Gaspar Lechnerus in *Sodali Parthenio*, lib: 1. cap: 9. Modestia morum, animique submissione, eâ vixit, ut eum omnes in oculis atque animis ferrent. Amabat familiaritatem

H G

inire

inire cum iis, quos fortuna inferior, à reliquorum consuetudine reiiciebat. Veste obsoletiore libenter utebatur, & à Confessario sæpè adigi debebat, ut pretiosiores vestes pro familiæ honore tuendo, subinde induceret. Orandi studio & conscientię puritati impensè studebat, ut singulis hebdomadis culpas certò expiaret. Unde factum, ut pridie quam è vita discederet, monitus, ut si quid animum sollicitum haberet, foras proderet, vix levem culpam repererit. Corporis edomandi multum studiosus fuit, ut ferè nihil in eo genere ab aliquo gereretur, cui non se Socium præberet; ac multò jam tempore, singulis Sabbathis à cœna abstineret. Denique cum & genus, & opes, & præclara indoles, in maximam spem eum duceret; ille magnanimo juvene dignissimum facinus aggressus est, coepitque supra humana ire. Jamque in eo erat, ut abdicatis iis, quæ nos imbelles animæ mirantur, Deo se penitus in Religione emanciparet, cum a Deo Optimo ad stipendia potius accipienda, quàm promerenda evocatus, reli-

cto magno sui desiderio, variolis suffocatus, è vita abiit, Ingolstadtij, Anno mortalis Dei hominis 1619.

STANISLAUS BRVDZIN-
SKI, Polonus.

Sodalis Collegij Califfiensis, & Posnaniensis.

Illustri ac peruetusta in Regno Poloniae, Paterna quidem Brudziniorum, Materna verò Russociorum, utraque Senatoria ortus ex Familia Stanislaus, anno salutis nostrae 1601. tenerioris cursum ætatis, non domitantum, sed in Aula etiam Regia exegit: ubi Familiæ nonnisi probatissimos admittens, pravaque exempla devitans, innocentiam vitæ. morumque integritatem retinuit. Studiorum causa Posnaniam, ac deinde Califfiam missus, tam in ludo literario, quam in cœtu Marianno, omnibus suis commilitonibus fuit exemplar modestiæ, speculum probitatis, lux & antesignanus diligentiae. Verrere solitus Oratorium Mariannum, dixisse aliquando fertur. Se id non modo libenter facere, sed etiam non aliud

aliud munus perpetuum in Sodalitate ambire, quam ejiciendi sordes è loco Oratorij. Elucebat in eo ultra ætatem singularis morum maturitas, & animi semper in qualicunque offensa placidissimi mansuetudo, qua & aliorum impetus retardabat, & omnibus summe amabilis erat. Quinto ante morbum supremum die, in pervigilio SS. omanium, præmisso prius diligenti examine, conscientiam generali totius vitæ confessione expiavit, ita puram ac innocentem, ut post ejus obitum, testatus sit sacri fori judex, se nullam in Stanislao noxam mortalem reperiisse. Morbo deinde brevi post correptus, inter atroces calculi, aliosque plures cruciatus, ita quietus vultu ac mente decubuit, nullum ut ei impatientis animi indicium, nulla vox eruperit, nisi illa, quæ à Pedagogo frequenter urgebat, ut pro se Eleemosinam pauperibus erogaret. Crescente in dies absque spe sanitatis morbo, trina confessione innoxiam adornans potius, quam emundans animam, hospitem ad se in Viatici specie Dei-Hominem, tanto ardore

dore ac reuerentia suscepit, ut vix etiam spirans, demissis tamen in terram genibus, absque ullo fulcro per horæ ferme dimidium cum sit prætolatus, ne præsentem continuatis per horam integram veneratus obsequiis. Tum ad Matrem ejus Virginem conversus, consuetâ Sodalitati formâ, se ipsum eisdem in servum perpetuum, etiam in supremo vitæ suæ termino devovit. Et sanè expertus est singularem Matris Misericordiæ opem in periculoso illo agone, bonus filius, cum proximus morti, sæpius similis respondenti, ingeminaret : *Qui ego ista merui : Virgo Beatissima ? Non ego hic dignus sum Virgo Beatissima. Ora pro me piissima Mater* Prædiè mortis à quodam quæsitus, quidnam cogitaret ? conversis ad Christi Crucifixi imaginem oculis, respondit : Deum meum cogito : Deum meum cogito. Tum iterum interrogatus, an mortem Deo ita volente libenter obiret ? placidissime dixit : Libenter mortem de manu Dei accipio. Erga sui quoque nominis Tutelarem B. Stanislauum Kostkam religiosus, sæpe imaginem

ginem ejus osculatus dicebat : *B. Stanislae, tuum Stanislaum non desere.* Atque ita post unius mensis infirmitatem, sacro perunctus oleo, applicata etiam à Sacerdote sibi præsentem, plenariâ Indulgentiâ, & SS. nomine JESU invocato, defixis in objectam sibi sacram imaginem oculis, nobile Polonarum Sodalitatum sidus, corpore & spiritu, in terris ardere, & lucere desiit, Anno ætatis suæ 14. *Ita testantur Annales Sodalitatis Calissiensis.*

Plures Athletas, illustria vel hujus cœtus vestri Posnaniensis, sub Titulo sine labe Conceptæ Virginis Matris, decora, in Palæstram hanc deducerem, Sodales Mariani. Ex vestro enim Albo ab anno 1602. prodire ad purpuram tres Romani Imperij Principes, ad Antistitum in Regno nostro Infulas 19. ad Palatinorum laticlaviam 40 totidemque ad subsellia Castellanorum, ad Abbatiale pedum 8. ad Cathedralium Ecclesiarum Canonicatus 30. ad diversas Religiosorum familias ducenti propè, præter alios quorum n. statum ac dignitates injuria temporum in Album non
retu-

retulit. Verùm coronidis instar sit coronatus in Japonia Victor.

ALBERTVS MECINSKI

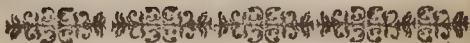
Sodalis Lublinensis & Posnaniensis

INGENS enimverò in Palæstra hac vestra virtutis Nomen, cujus Albo inscribi postulavit Anno 1514. dum extremum lustraturus solum ac solem, ex Polonia abiret. De quo hæc strictim. Illustrissimis Rosinis oriundus ille, prima statim ætate virtutibus vernare cæpit in Sodalitate Lublinensi, ac præsertim amore in magnam Dei Matrem, quam unicum suarum necessitatum Asylum appellabat. Ultra consueta Sodalibus pietatis opera, solenne illi erat, simulata somni quiete, lectoque tacite relicto, horas rerum cœlestium meditationi tribuere, ac moderatorum vigilantiam sanctè fallere. Hinc vultum ejusdem perpetuus virtutis comes colorabat verecundia, totum verò corpus modesta compositio. Inter sermones promebat sæpe æstus illos votorum, quos altero nonnisi in orbe lim-

limphis restinguendos, accenderant illustres Martyrum Japonensium triumphum, in cœtu sodalitatis celebrati. Deliberabat jam de proposito vitæ, cum subito mendiculi in platea vocem accipit, illud Davidicum occinentis, *Nolite confidere in Principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus.* Quo velut æstro percitus, Societati JESU nomen dare in animum induxit. Sedenim mentem hanc varia eripiebant illi lenocinia mundi, furores Orci, per ædes, quas inhabitabat, toties obstrepentes, imò & matris, quæ alapa impressâ, constantiam adolescentis expugnare volebat, ad primum de pio vitæ proposito nuntium. Verum omnia hæc, loriceatus se ipso, ille virili superavit animo. Ergo Romam tandem à morte parentis advolat ad Tirocinium Societatis JESU, ubi laxatis pietatis in cœlorum Reginam habenis, inter paucos eximius apparuit. Novis iisque peraugustis exornare Eam titulis, iconē Illi ad ædes D. Mariæ Majoris, eminus de genu venerari, Festa Mariana octiduana corporis afflictione, prevenire

ac subsequi, in emaceratos frequentibus
 jejuniis artus scire, omnibus virtuti-
 bus excolere, capacissimam omnium
 mentem, primæ tū Mecinij erant curæ.
 Ergo tanto virtutum pabulo auctæ,
 veteres Japonici martyrij flammæ, in
 apertum erupere incendium. Impetra-
 ta magno votorum ambitu à Præposito
 Societatis generali Japonica Missio,
 enavigata longissima maria, tolerati
 apud Holandos durissimi carceres, im-
 mensi labores viarum exantlati, tan-
 dem adita votorum apex Japonia,
 ipsumque Nangazachium, terminalis
 limes vitæ ac laborum Centies ibi & am-
 plius, magna undæ copia, in os supina-
 tum, atque viscera, Heroi Europeo in-
 gesta, iterumque admodis tabulis me-
 dullitus expressi. Septē deinde diebus,
 omnibus vitæ prædiis destitutum,
 imò omnibus enectum Japonicæ cru-
 delitatis poenis, furca ac fovea aquis
 putrilis stagnans præfocabat, donec
 tandem victorem spiritum exprimeret
 expromeretque coelo. Sic Mecinius è
 vitæ naufragio æternitatis Fortunatas
 insulas attingit, coelum sue in undis, re-
 lucens

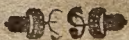
lucent per suam imaginationem, &
 ipsa beatus comprehensor obti-
 nuit, magnus Heros Pa-
 laestræ Marianæ.

Protestatio Authoris.

Quæ narrantur in hoc libello de vi-
 rât & virtutibus quorûdam B. Vir-
 ginis Sodaliû, & Miracula, Propheti-
 as, Revelationes, aliâq; hujusmodi sa-
 piunt: humana duntaxat autoritate,
 non autem Divina Catholicæ Romanæ
 Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis nituntur,
 atque ita fides, sit penes Authores,
 juxta Decretum Urbani VIII. 9 Junij.
 Anno 1631.

A. M. D. G.

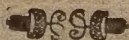

SYLLABVS

CAPITVM.

- Caput 1. Proponuntur quadam principia practica, sancte vivendi. Pag. 1.
- Caput 2. Remedia ad fugienda & extirpanda vitia. 25
- Caput 3. Praxis exercitij matutini. 36.
- Caput 4. Examen Vespertinum. 40.
- Caput 5. Observanda circa quamcunque actionem, ut perfecte fiat. 43.
- Caput 6. Orationes ejaculatoria per diem usurpanda. 45.
- Caput 7. Praxis visitandi SS. Sacramentum. 53.
- Caput 8. Modus audiendi Sacrum. 58.
- Caput 9. Praxis recitandi coronam Beate Virginis. 62.
- Caput 10. Varie Corone per hebdomadam dicende. 71.
- Caput 11. Observanda circa Confessionem. 73

Caput

Caput 12. Praxis sacrae Communionis.	82.
Caput 13 Actus virtutum Theologicarum & moralium remissive.	92.
Caput 14. Praxis laudandi Deum.	95.
Caput 15 De modo colendi Christum, & festa ejus celebrandi.	95.
Caput 16 Breves meditationes de Passione Christi.	111.
Caput 17 Modi colendi B. Virginem praesertim in festis ipsius.	136.
Caput 18 Praxis colendi Sanctos Patrones.	153.
Caput 19 Modus sancte moriendi.	156.
Caput 12 Exemplis quorundam illustrium Sodalium.	160.
Concluditur ars, Sancte vivendi & moriendi.	

Infirmis
LABELLON
Sapientia

10. Deus meus, & omnia.
11. S. MARIA Virgo purissima, & Mater Dei sanctissima ac gloriosissima, ora pro nobis.
12. Laudetur SS. Sacramentum.
13. Omnia Deo adscribo, cōmendo, offero resigno.
14. JESU miserere peccatorum
15. O Jesu intra vulnera tua absconde me.

His & similibus oratiunculis mentem quàm frequentissimè occupare oportet: ut illa assuefiat, non solum omnia propter Deum, sed etiam, de Deo, & rebus Divinis cogitare.

Sic

